

اردو ، ماجرای من است.

بررسی برنامه‌های سازمان پیشاهنگی

سرشناسه: تقدیری، حامد، ۱۳۶۶- / عنوان و نام پدیدآور: بررسی برنامه‌های سازمان پیشاهنگی / نویسنده حامد تقدیری؛ مجری طرح مرکز اردویی موسسه راهیان کوثر، / مشخصات نشر: قم: فائوس دریایی، ۱۳۹۷. / مشخصات ظاهری: ۹۶ ص.؛ مصور(رنگی). / شابک: ۹۹۶۵-۶۲۲-۹۷۸-۴-۶ / وضعیت فهرست نویسی: فیبا/ موضوع: مرکز پیشاهنگی پسران آمریکا/ موضوع: Boy Scouts of America / موضوع: پیشاهنگان پسر -- ایالات متحده / موضوع: -- Boy Scouts of America / شناسه افزوده: موسسه آموزشی، فرهنگی راهیان کوثر، مرکز اردویی / رده بندی کنگره: ۴۱۳۹۷ب۷ت/ H۳۳۱۳ / رده بندی دیویی: ۳۶۹/۴۳۰۹۷۳

شماره کتابشناسی ملی: ۵۵۶۴۷۹۰

نویسنده: حامد تقدیری
مجری طرح: مرکز اردویی موسسه راهیان کوثر
ناشر: فانوس دریایی
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۹۶۵۱-۴-۶
چاپخانه:
نوبت/تاریخ چاپ: اول/۱۳۹۷
شمارگان: ۱۰۰۰ جلد
تلفن دفتر نشر: ۰۹۳۵۳۱۶۱۶۲۶
تلفن پخش:

فهرست

۶	پیشگفتار
۱۰	مقدمه
۱۲	کلیات
۱۲	برنامه‌ریزی‌ها
۱۶	برنامه‌ریزی سالانه
۱۸	برنامه‌ریزی ماهانه
۲۰	تمرین‌ها و آماده‌سازی
۲۰	آمادگی بزرگسالان
۲۱	آمادگی جوانان
۲۲	جلسات پیشاهنگی
۲۳	قبل از جلسه
۲۳	جلسه مسئولین
۲۴	دوره‌می‌های قبل از جلسه
۲۶	مراسم افتتاحیه
۲۷	دستورالعمل گروه‌ها

۲۷	دستورالعمل مهارت ها
۲۸	گروه بندی
۲۸	فعالیت ها
۳۱	سخنرانی لیدر
۳۱	مراسم اختتامیه
۳۱	بعد از جلسه
۳۴	اردوها
۳۴	تجهیزات اردو
۳۶	اردوگاه
۳۸	فعالیت های اردویی پیشاهنگی
۳۹	برنامه های فضای باز
۷۲	برنامه های سلامت و امنیت
۸۰	خودسازی و ارتقای کیفیت شهروندی
۹۳	خاتمه

پیشگفتار

تربیت یکی از مهم‌ترین وظایف انسان است و انقلاب اسلامی نیز که آرمانش رشد انسان‌ها به‌سوی کمال است، در مسیر تربیت دینی گام بر می‌دارد. علاوه بر این، اسلام دینی جهانی است و برای نجات همه‌ی انسان‌ها برنامه دارد. انقلاب اسلامی نیز علمدار تبلیغ و ترویج اسلام ناب محمدی در جهان است. دشمنان اسلام و استکبار جهانی نیز بی‌کار ننشسته‌اند و همه‌ی تلاش خود را برای سرقت فکرها و اندیشه‌ها و پوشاندن فطرت‌ها به‌کار بسته‌اند و با برنامه‌ریزی تربیتی و ایجاد سازمان‌ها و ساختارهای مختلف در این مسیر حرکت می‌کنند.

مرکز پیشاهنگی جهانی که توسط انگلستان و ایالت متحده آمریکا شکل گرفت و در کشورهای گوناگونی گسترش پیدا کرد، با تعریف ساختاری که در آن، اردو نقش مهمی دارد، بیش از سه میلیون نفر را تحت پوشش فعالیت‌های مستمر خود قرار داده است. ساختاری که تلاش می‌کند

افکار و ذهنیات انسان‌ها را به‌سوی اهداف مطلوب خود سوق دهد. این نوشتار در تلاش است با تبیین و تحلیل این سازمان، شناخت خوبی به فعالان عرصه تربیت بدهد تا دریابند جبهه‌ای که دشمن در مقابل آن‌ها ایجاد کرده، تا چه اندازه گسترده و تخصصی است. مهم‌ترین ویژگی مرکز پیشاهنگی، توجه و اهتمام آن به اردو است؛ تا جایی که برای اردوها برنامه‌ی ماهانه، سالانه و دوره‌ای طراحی و اجرا می‌شود. شاید بتوان به جهت این اهتمام، مرکز پیشاهنگی را به‌عنوان یک سازمان تربیت اردویی در نظر گرفت. در این راستا، تلاش شده تا تمام گزارش‌ها این مرکز با دقت مطالعه و منعکس گردد. این نوشتار تنها مرکز پیشاهنگی پسران آمریکا را مورد ارزیابی قرار داده است و گزارش‌ها آن از سایت‌های رسمی مرکز پیشاهنگی آمریکا به‌دست آمده و در اختیار مریبان گرامی قرار گرفته است.

بررسی و ترجمه این مطالب کار بسیار دشواری بود که در موسسه فرهنگی تبلیغی آسمان انتظار توسط حجت‌الاسلام محمدحسین شیخ بهایی به انجام رسید و توسط حجت‌الاسلام حامد تقدیری ویرایش و تبیین گردید. این نوشتار تلاش می‌کند ضمن شناخت این مرکز، مانع ورود این سازمان و ساختارهای مشابه آن به کشور با عناوین مختلف پیشاهنگی گردد. همچنین دغدغه‌مندان عرصه تربیت دینی و انقلابی را بر آن دارد تا با طراحی و راه‌اندازی یک سازمان اردویی، گامی مؤثر در مسیر تربیت نسل آینده انقلاب اسلامی بردارند.

بدیهی است این اثر، تنها شروع ماجرای تحلیل و بررسی مجموعه‌های تربیتی جهانی است، تا این نگاه و ایده را به مخاطب معرفی نماید. **با امید به آن که نظرات، طرح‌ها و انتقادات مخاطبین همراهش، به رشد و کمال این نهال بیانجامد. بی‌صبرانه منتظر نظرات، تجربیات، نقدها و نوشته‌های شما هستیم.**

مرکز اردویی موسسه راهیان کوثر
محمدصادق استوار محمود آبادی

مقدمه

پیشاهنگی ایده ای برگرفته از فعالیت‌های نظامی است و در ابتدا برای پسران تعریف شد، اما به دلیل جذابیت بالا مورد اقبال همه ی نوجوانان و جوانان قرار گرفت و مجموعه های دخترانه نیز به آن افزوده گشت. پیشاهنگی به صورت یک برنامه تربیتی کودک و نوجوان در اوایل قرن بیستم از انگلستان آغاز و در آمریکا و سایر کشورها گسترش یافت. پیشاهنگی پسران^۱ آمریکا^۲ (BSA) هم‌اکنون به صورت یک انجمن غیر انتفاعی بزرگ فعالیت می‌کند، که بیشتر از ۲ میلیون^۳ عضو فعال در آمریکا دارد و نزدیک یک میلیون داوطلب بزرگسال نیز با آن همکاری دارند.

آنچه در پیشاهنگی ها شاهدیم، فعالیت افرادی است که در گذشته عضو این سازمان بوده اند و اکنون به جهت افزایش سن، مربی این مجموعه نیستند. مرکز پیشاهنگی تلاش می کند علاوه بر مسئولیت دهی به این افراد و

۱ پیشاهنگی دختران نیز چند سالی است که با دریافت مجوز در آمریکا فعال شده است.

۲ Boy Scout of America (BSA)

۳ این آمار تنها برای پیشاهنگی پسران، و فقط در آمریکاست.

واگذاری نقش های مختلف به آن ها، روحیه داوطلبی^۴ را در وجودشان تقویت نموده و چرخه تربیتی خود را فعال و کم هزینه نگه دارد.

هدف برنامه پیشاهنگی پسران آمریکا این است که یک برنامه آموزشی ارائه دهد تا شخصیت‌ها را شکل داده، مسئولیت‌های مشارکت شهروندی را تمرین کرده و تناسب و سلامتی جسمی فردی را توسعه دهد.

مأموریت این برنامه این است که جوانان را آماده کند تا بتوانند در طول زندگی خود تصمیمات اخلاقی و اخلاق مدارانه بگیرند؛ و این امر را از طریق آموزش قطره‌چکانی ارزش‌های موجود در قسم و قانون پیشاهنگی محقق می‌کند.

آنچه در مرکز پیشاهنگی شاهد هستیم، وجود یک سند اهداف و ارزش های تعریف‌شده است که تمام فعالیت‌ها جهت تحقق اهداف آن به انجام می‌رسد. سندی که شخصیت افراد را تبیین کرده و ویژگی شهروند آمریکایی^۵ را تعریف می‌کند و تلاش دارد با تقویت جسمی و روحی متربیان، نسل آینده خود را تربیت نماید. همچنین این آموزش‌ها به تدریج و در طول گذراندن مجموعه فعالیت‌ها به انجام می‌رسد. برنامه پیشاهنگی پسران آمریکا به دنبال تحقق همه ی اهداف و ارزش‌ها در طول یک جلسه یا یک اردوی فشرده نیست.^۶

۴ فعالیت بدون دریافت هزینه و حقوق .

۵ اهداف اجتماعی

۶ ضعفی که در اردوهای تربیتی کشورمان احساس می‌گردد، نبود اردو در یک منظومه تربیتی است؛ به این معنا که جایگاه و نقش هر اردو در طرح و اهداف کلان مجموعه های تربیتی مشخص نیست. همچنین مجموعه های تربیتی می‌خواهند همه ی اهداف و ارزش‌های مورد نظر خود را در طول یک اردو و برنامه محقق کنند.

فعالیت‌های عینی و خارجی پیشاهنگی به دو شکل است: جلسات^۷ و اردوها^۸. البته اردوها گونه بسیار پیچیده‌تری از فعالیت‌هاست که به برنامه‌ریزی در دو مرحله بلندمدت (سالانه) و کوتاه‌مدت (ماهانه) متکی است. اجرا و مدیریت این برنامه، هم بر عهده جوانانی است که به‌تازگی از سن شرکت در پیشاهنگی گذشته‌اند، و هم بزرگسالانی که به‌صورت داوطلبانه یا حرفه‌ای در این فعالیت حضور به هم رسانده‌اند.

در این نوشتار مسائل مرتبط با پیشاهنگی در چهار بخش آمده است: جلسات پیشاهنگی، برنامه‌ریزی‌ها، تمرین‌ها و آماده‌سازی و درنهایت، اردوها و بررسی جوانب و مسائل مختلفشان.

کلیات

برنامه‌ریزی‌ها

برنامه‌ریزی در پیشاهنگی از اهمیت بسیاری برخوردار است. متریبیان و بزرگسالان نیز می‌آموزند که می‌بایست طبق برنامه‌ریزی بلندمدت و کوتاه‌مدت اقدام نمایند. برنامه‌ریزی در پیشاهنگی در دو مرحله انجام می‌شود. برنامه‌ریزی بلندمدت به‌صورت سالانه انجام می‌شود و یک تقویم فعالیت‌های سال و سری اهداف آن سال در خروجی آن است. برنامه‌ریزی کوتاه‌مدت ماهانه است و طی آن نقشه با جزئیات برای جلسات و اردوهای آن ماه یا کمی بیشتر از آن ماه معین می‌گردد.

برنامه‌ریزی سالانه

برنامه‌ریزی بلندمدت در کنفرانس سالانه برگزار می‌شود. زمان این کنفرانس در اواخر بهار و اوایل تابستان، بلافاصله بعد از انتشار تقویم سالانه مدارس، اجتماعات و شورای محلات است. این برنامه‌ریزی به گونه‌ای است که با برنامه‌ریزی مدارس در تعارض نباشد تا تمام افراد امکان شرکت در برنامه‌ها را داشته باشند. یک تا دو ماه قبل از برگزاری کنفرانس، چندین مرحله باید توسط روسا، فرماندهان و سردسته‌های پیشاهنگی اجرا گردد که در ادامه به تفصیل شرح داده می‌شود:

۱. جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز:

- استخراج تاریخ وقایع مدرسه (مانند امتحانات، جشن‌ها، تعطیلی‌ها و ...)
- ثبت تاریخ دیگر برنامه‌های مدرسه که افراد گروه ممکن است بخواهند در آن شرکت کنند
- بررسی برنامه‌های شخصی خانواده‌ها که ممکن است با برنامه‌های گروه تداخل پیدا کند (مثل سفرها)
- ثبت تاریخ فعالیت‌های شهری و کشوری دارای تداخل با برنامه‌های پیشاهنگی

همچنین نتایج

- بررسی نظرسنجی‌ها از اعضای گروه
- بررسی برنامه سال گذشته، ضعف‌ها و قوت‌های آن
- تعیین اهداف و اولویت‌های گروه
- بررسی داده‌های مربوط به پیشرفت هر عضو
- ترسیم یک نمای کلی از برنامه سال بعد

در تدوین هر برنامه‌ای که برای تربیت متریان اهمیت داشته و امکان تعارض با برنامه‌ی پیشاهنگی دارد به‌دست می‌آید و جهت برنامه‌ریزی بهتر موردتوجه قرار می‌گیرد. در این جمع‌آوری‌ها اطلاعات متریان تحت پوشش مرکز پیشاهنگی اعم از شرایط خانوادگی، سفرها، وضعیت آموزشی و مدارس و ... نیز به‌دست می‌آید و مرکز پیشاهنگی شناخت بهتری نسبت به مخاطبین خود پیدا می‌کند.

۲. روند برنامه‌ریزی برای سردسته‌ها توضیح داده شود و اهمیت آن‌ها در این روند برایشان روشن گردد. گزینه‌های مختلف اهداف و برنامه‌های سالانه برای آن‌ها گفته شود. پیش‌نویسی از چهارچوب برنامه‌های سالانه به آن‌ها داده‌شده و نظرات و پیشنهادهای آن‌ها گردآوری شود.

گروه می‌بایست اهداف فعالیت‌ی، برای خود تعریف نماید. این اهداف می‌تواند موارد زیر باشد:

- شرکت در اردوی تابستانی
- داشتن حداقل یک ماجراجویی در فضای آزاد در ماه
- تقویت روابط با موسسات طرف قرارداد از طریق پروژه خدمات‌رسانی جهت نفع رساندن به آن موسسه
- به دست آوردن جایزه اردوزنی ملی و رسیدن به رتبه طلایی در رده بندی‌های خاص
- برگزاری گلریزان جهت کمک به مخارج گروه مانند چادرها و انواع ابزار اردوزنی جدید.^۹
- کمک به همه دسته‌های گروه برای برنده شدن در جایزه افتخاری ملی دسته‌ها.

۹ متریان می‌بایست نسبت به گروه خود دغدغه داشته باشند و جهت رشد آن و تامین هزینه‌های آن همه‌ی تلاش خود را به کار گیرند.

۳. رهبران ارشد دسته‌ها، باید پیشنهادی آماده‌شده را با سایر رهبران جوان دسته‌ها و از طریق آن‌ها با همه اعضای گروه در میان بگذارند و نظرات آنان را بگیرند. علاوه بر آن اعضا می‌توانند نقشه سال جاری را ارزیابی کنند. برای این کار می‌توانند از روش «شروع، ایست، ادامه» که مبتنی بر سه سؤال ساده است استفاده کنند:

• چه چیزهایی را انجام نمی‌دهیم، که باید شروع کنیم؟

• چه چیزهایی انجام می‌دهیم، که باید متوقف شوند؟

• چه چیزهایی خوب کار می‌کند و به موفقیت ما کمک می‌کند که باید بعد از این هم ادامه یابد؟

این مشورت رهبران ارشد با رهبران جوان و سپس با اعضای گروه خود برنامه‌ای تربیتی است که در گام برنامه‌ریزی به انجام می‌رسد. اعضای گروه علاوه بر فهم برنامه، نگاه‌های خود را بیان می‌دارند و با تحلیل آن، با برنامه همراه می‌شوند. حضور رهبران ارشد در کنار رهبران جوان رشد و ارتقاء آنان را به دنبال دارد و موجب می‌شود تجربیات رهبران ارشد در کنار خلاقیت و پویایی رهبران جوان، برنامه‌ای بهتر ارائه نماید.

۴. افراد زیر باید برای شرکت در کنفرانس دعوت شوند تا بهره‌وری برنامه‌ریزی بالا برود:

- رهبران جوان گروه
- اعضای هیئت‌مدیره و سایر رهبران بزرگسال گروه
- نماینده شرکت‌های اجرایی طرف قرارداد
- سایر افرادی که ممکن است حضورشان موثر باشد، مانند والدین اعضای گروه

مدعوین نقش‌های مختلف با سطح درگیری متنوعی را در برنامه‌ریزی دارند. نقش‌های فعال برنامه‌ریزی به رهبران جوان منتخب و نقش‌های مکمل به سایر افراد بزرگسال داده می‌شود.

برای بالا نگه‌داشتن بهره‌وری گروه، تنها اعضای باید دعوت شوند که معمولاً به صورت فعال و منظم در فعالیت‌ها و تصمیم‌سازی‌ها شرکت می‌کنند.

نکات برگزاری جلسه سالانه

مکان جلسه برنامه‌ریزی سالانه می‌تواند هر سالی باشد که معمولاً برای جلسات استفاده می‌شود. زمان آن در ابتدا یا انتهای یک تعطیلی در آخر هفته^{۱۰} است.

بزرگسالان نباید نقش فعال در برنامه‌ریزی داشته باشند، بلکه باید نظرات و پیشنهادات خود را از قبل به رهبر اصلی گروه در این برنامه ارائه کنند. اگر بزرگسالانی اضافه بر سازمان در مراسم شرکت کردند، باید هنگام تقسیم کار با کارهایی مانند تمیز کردن و پخت‌وپز سرگرم شوند، تا رهبران جوان بتوانند با تمرکز کامل روی برنامه‌ریزی کار کنند.

یکی از کارهای مفید این است که یک تقویم بزرگ به تفکیک ماه به ماه تهیه شده و همه تاریخ‌های اعلام شده برنامه‌ها از جمله: امتحانات، فعالیت‌های مدرسه، فعالیت‌های سطح شهر و کشور و نیز برنامه‌های مهم خانواده‌ها در آن ثبت شوند.

خروجی جلسه باید شامل سه مورد باشد:
یک تقویم سالانه، یک لیست ماه به ماه از
فعالیت‌های مهارتی مدنظر، و لیستی از اهداف.
میزان جزئیات در این برنامه‌ریزی ممکن است متفاوت باشد. یک برنامه ایده آل بهتر است شامل ترکیبی از فعالیت‌های آشنا و سنتی با فعالیت‌های جدید و ماجراجویانه باشد. اردوهای سنتی ممکن است جذاب به نظر برسد، اما تعدادشان در هر سال می‌بایست محدود باشد؛ چراکه تکرار اردوها خسته‌کننده و تکراری خواهد بود. حتی همان اردوهای سنتی را هم می‌توان با مقداری تغییر برگزار کرد، مثلاً فعالیتی همیشگی را می‌توان در مکانی جدید دوباره اجرا کرد. بهتر است هنگام بحث و بررسی برای برنامه‌ریزی، چند نکته مورد توجه قرار گیرد:

۱. گوش کنید، و حرف کسی را قطع نکنید. احترام به نظرات یکدیگر بسیار مهم است.

۲. روی برنامه‌ریزی سالانه و هدف جلسه تمرکز کنید.

۳. نظرات را به شکلی بنویسید که برای تمام اعضا قابل مشاهده باشد.

۴. باهم توافق نظر داشته باشید.

برنامه‌ریزی ماهانه

بعد از برنامه‌ریزی سالانه، شورای رهبران گروه به صورت ماهانه دورهم جمع شده و برنامه گروه را برای ماه آینده بهینه‌سازی می‌کنند. این شورا متشکل از رهبر ارشد گروه، به‌عنوان مدیر جلسات، معاون رهبر ارشد، رهبران دسته‌ها، و راهنمای گروه است.

شورای رهبران، هیئت اجرایی منتخب گروه که وظیفه برنامه‌ریزی، آماده‌سازی، و ارائه برنامه پیشاهنگی گروه را

بر عهده دارد. این شورا می‌باید رسیدن به وعده‌های پیشاهنگی را تضمین کند، که تحقق آن علی‌رغم تمام سختی‌ها، با اجرای تمرینات موجود امکان‌پذیر است. یک شورای موفق به عنوان اولین قدم، باید در میان اعضای خود به یک دیدگاه مشترک در مورد اقدام ایده آل و اجرایی گروه برسد. شورا باید به چند سؤال پاسخ دهد: گروه باید چگونه رفتار کند؟ افراد گروه چه احساسی باید داشته باشند و چه رفتاری باید از خود نشان دهند؟ نمود بیرونی این احساس و رفتار باید چگونه باشد؟ و درنهایت، گروه در قالب پیشاهنگی چه هدفی را محقق خواهد کرد؟ بعد از تکمیل یک تصویر کامل از نیازهای گروه و برگزاری یک جلسه ایده آل برای رسیدن به این نیازها، شورا می‌تواند خود را برای برگزاری جلسات ماهانه موفق آماده کند.

سه مهارت مهم برای رهبران جوان گروه لازم است تا بتوانند از عهده مدیریت گروه برآیند: ارتباط | برنامه‌ریزی | و تاتا (توضیح، ارائه، تمرین، اجرا) ۱۱. با برخورداری از این سه مهارت و یک تصویر درست از مسیر و نحوه اجرا، موفقیت در اجرا قطعی است.

این مهارت‌ها در رشد رهبران جوان بسیار مؤثر است و در مسیر برنامه‌ریزی و برگزاری جلسات آن‌ها را آموخته و تقویت می‌کنند. تربیت رهبران جوان در همین جلسات با تقویت این مهارت‌ها شروع شده و در میدان عمل کامل می‌شود.

۱۱ ترجمه شده از EDGE که مخفف چهار کلمه می‌باشد: Explain. Demonstrate. Guide. Enable

تمرین‌ها و آماده‌سازی آمادگی بزرگسالان

در وبسایت رسمی پیشاهنگی یک مجموعه کامل از دوره‌های آماده‌سازی بزرگسالان جهت رهبری گروه‌های پیشاهنگی معرفی شده است^{۱۲} که تمام رهبران تازه وارد باید آن‌ها را پشت سر بگذارند. این دوره‌ها شامل موارد زیر است:

۱. دوره‌های مقدماتی
۲. دوره آشنایی با رهبری اردوهای مختلف
۳. دوره نقش‌محور (بسته به نقشی که شرکت کننده در اردوگاه خواهد پذیرفت)
۴. دوره‌های تکمیلی فن‌محور (برای تقویت یک مهارت خاص در رهبری)
۵. دوره مهارت‌های فضای باز
۶. دوره تربیت مربی (مهارت ارائه و پرزنت، به علاوه انتقال تجربه)
۷. دوره مدیریت رهبران

علاوه بر این موارد، در خود سایت^{۱۳} هم دوره‌های اینترنتی خودآموز مختص کاربران برای تقویت رهبری ایشان قرار داده شده است که با ورود به سایت قابل دسترسی بوده و به صورت آنلاین گذرانده می‌شوند. این دوره‌ها اغلب مهارت‌های تامین امنیت در فعالیت‌های آبی و کوهنوردی را آموزش می‌دهند.

^{۱۲} <https://www.scouting.org/training/adult/>

^{۱۳} <https://my.scouting.org/>

آمادگی جوانان

مشابه دوره‌های مخصوص بزرگسالان، دوره‌هایی برای آموزش رهبران جوان و با رویکردی متفاوت معرفی شده است.^{۱۴} برخی از این دوره‌ها عبارتند از:

۱. مهارت‌های رهبری در گروه‌ها
۲. مهارت‌های رهبری در بین سایر رهبران
۳. مهارت‌های مدیریت زمان
۴. توانایی مدیریت در شرایط آب و هوایی خطرناک
۵. مدیریت پروژه

^{۱۴} <https://www.scouting.org/training/youth/>

جلسات پیشاهنگی

جلسات پیشاهنگی جلساتی هستند که در طول سال تحصیلی در فواصل معین برای جمع شدن و مرتبط ماندن پیشاهنگ‌ها ترتیب داده می‌شوند. این جلسات باید نخ تسبیح اعضای گروه باشند و آن‌ها را در کنار یکدیگر نگه‌دارند. در این جلسات همواره باید موردی وجود داشته باشد که در تمام مدت، کانون توجه و تمرکز اعضا قرار گرفته و حواس‌ها را به خود جمع نگه دارد، تا شرایط را برای کسب تجربه‌های ارزشمند فراهم کند. در این جلسات همواره باید شرایط متنوعی را خلق کرد. شرایطی برای یادگیری مطالب مفید و مرتبط، شرایطی برای شادی و تفریح، و فرصت‌هایی برای به‌کار بستن مهارت‌ها در یک بستر جذاب و چالش‌برانگیز. اعضای گروه باید بعد از یک جلسه احساس خوبی نسبت به پیشاهنگی و همین‌طور خودشان داشته باشند.

رمز موفقیت در این جلسات برنامه‌ریزی و آمادگی قبل از شروع است. برای آماده کردن و غنی‌سازی جلسات ابزارهایی توسط مسئولین پیشاهنگی پیشنهاد شده است که بسیار کاربردی است، از جمله فرم برنامه‌ریزی و لیست فعالیت‌های اردویی که در ادامه همین متن می‌آید، و توضیحات تکمیلی که در سایت مختص این کار ارائه شده است.

قبل از جلسه

جلسه مسئولین

مسئولیت برنامه‌ریزی برای جلسات، به عهده شورای رهبران گروه است که در جلسات ماهانه انجام می‌شود. قبل از شروع جلسه مسئول بزرگسال گروه با رهبر ارشد گروه، که از افراد جوانی است که تازه از فضای پیشاهنگی به فضای اجرایی منتقل شده و مسئولیت برگزاری و رهبری مستقیم برنامه‌ها را به عهده دارد، دیدار می‌کند تا از آماده بودن جزئیات برنامه‌ها اطمینان یابد. آنچه در پیشاهنگی شاهدیم، جوان‌گرایی در مدیریت و تربیت مدیران با همکاری بزرگسالان است. وجود فرم‌های مختلف، جلسات و نظارت رهبران بزرگسال موجب می‌شود، رهبران جوان در چارچوب سازمان حرکت کنند و خطای فاحشی نداشته باشند. این جوان‌گرایی موجب حرکت و فعالیت در گروه‌ها می‌شود، چراکه هرکدام از رهبران می‌خواهند توانمندی خود را نشان دهند و دلسوزانه در مسیر برنامه‌های پیشاهنگی گام برمی‌دارند.

	Meeting Plan: _____		
	Week __ Date _____		
ACTIVITY	DESCRIPTION	RUN BY	TIME*
Preopening __ minutes before meeting			
Opening Ceremony __ minutes	Flag presentation Oath and Law Uniform inspection		
Group Instruction __ minutes	• • • •		
Skills Instruction __ minutes	• • • •		
	• • • •		
	• • • •		
Breakout Groups __ minutes			
Game __ minutes			
Closing __ minutes	Announcements Leader's minute Closing		
Total 90 minutes of meeting			
After the Meeting __ minutes	Leadership team review plans for the next meeting and for the main event.		

دوره‌می‌های قبل از جلسه

دوره‌می‌های قبل از جلسه، فعالیت‌هایی جذاب و چالشی هستند که پیشاهنگ‌ها قبل از مراسم افتتاحیه انجام می‌دهند. هدف از این فعالیت‌ها آن است که زمانی که سایر پیشاهنگ‌ها به جلسه می‌رسند، بتوانند به تدریج و بدون مشکل به فعالیت جاری ملحق شوند، نحوه اجرای این فعالیت‌ها هم باید به‌گونه‌ای باشد که امکان انتقال آرام از آن، به آغاز رسمی جلسه وجود داشته باشد.

چند نمونه از این فعالیت‌ها به شرح زیر است:

- «**گره دور چوب**»: گره زدن طناب دور چوب سُر و لیز کار سختی است و مهارت لازم دارد. اما بعد از کمی تمرین بچه‌ها با اشتیاق در مسابقه «سرعت گره زدن» شرکت خواهند کرد.

- «**سطل را بزن**»: در این بازی، یک سطل را به صورت برعکس روی زمین قرار می‌دهند تا یک نفر روی آن رفته و بقیه بچه‌ها دور آن حلقه بزنند. افراد اطراف سطل باید با یک توپ سعی کنند به سطل ضربه بزنند و کسی که روی سطل می‌ایستد سعی می‌کند با استفاده از یک چوب بلند جلوی ضربه بچه‌ها به سطل را بگیرد. کسی که بتواند توپ را به سطل بزند، به بالای سطل می‌رود.

- «**پرتاب به حلقه**»: حلقه‌های بزرگ روی زمین چیده می‌شوند و افرادی که علاقه به شرکت در مسابقه دارند به نوبت جوراب‌های پرشده از شن درشت را به درون حلقه‌ها پرتاب می‌کنند.

- «**محکم بایست!**»: دو سکو به اندازه تقریبی ۲۰ در ۲۰ در ۲۰ سانتی‌متری (مثل دو آجر بزرگ سیمانی یا چیزی شبیه آن) با فاصله ۴ تا ۵ متر از هم قرار می‌دهند. دو نفر از بچه‌ها روی سکوها رفته و دو سر یک طناب حدوداً ۷ متری را می‌گیرند. با علامت داور، دو نفر سعی می‌کنند که با کشیدن یا شل کردن طناب، تعادل دیگری را بر هم بزنند. در همین حال طناب نباید از دست هیچ‌یک رها شود. بازنده جای خود را به دیگری می‌دهد تا برای شکست برنده تلاش خود را بکند.

- «فرار زندانی»: با دو طناب حدود یک متری دست‌های دو نفر را به‌صورتی «دست بند» می‌زنند (دور هر دست یک حلقه درست می‌کنیم و طناب را گره می‌زنیم) که دست‌ها مانند دو حلقه زنجیر درون هم قفل باشند. دو طرف باید سعی کنند تا بدون باز کردن گره دست‌ها یا خارج کردن دست‌هایشان از داخل حلقه دور دست، دست‌ها را از هم جدا کنند.

مراسم افتتاحیه

مراسم افتتاحیه چیزی فراتر از یک رسم تکراری است. این مراسم به همراه چند سخنرانی از سوی رهبران ارشد گروه، به پیشاهنگ‌ها این حس را منتقل می‌کند که مراسم پیش رو، یک جلسه منظم و برنامه‌ریزی شده است و همه چیز طبق برنامه پیش می‌رود.

سخنرانی رهبران ارشد می‌تواند شامل هر موضوعی باشد که از نظر آن‌ها برای اشتراک‌گذاری با گروه مناسب است، از جمله:

- اتفاقاتی که قرار است در طول جلسه رخ دهد
 - اخبار جالب توجه برای گروه
- همچنین اطلاعیه‌ها و یادآوری‌ها در پایان جلسه اعلام می‌شود.

دستورالعمل گروه‌ها

در صورتی که بنا بر معرفی یک نکته یا مهارت جدید یا یک ارائه خاص باشد که برای کل گروه جذاب است، می‌توان مدتی را به آموزش دستورالعمل برای کل گروه اختصاص داد. بسته به محتوا، این توضیح می‌تواند کوتاه باشد یا تمام زمان موردنظر برای آموزش دستورالعمل‌ها را در برگیرد.

دستورالعمل مهارت‌ها

باینکه بیشترین آموزش در پیشاهنگی در فعالیتهای تفریحی و بازی‌ها اتفاق می‌افتد اما بخش مهمی از زمان جلسات به انتقال آموزش‌های پایه به پیشاهنگ‌ها اختصاص می‌یابد. در این حین، می‌توان انواع موضوعات و طالب را ارائه داد:

۱. درباره موضوع یا تم خاصی باشد.
۲. درباره رده‌بندی و درجه‌ها باشد.
۳. درباره نشان‌های لیاقت و روش‌های کسب آن‌ها باشد.
۴. درباره آمادگی‌های موردنیاز برای فعالیت پروژه یا رویداد خاص باشد.

از آنجاکه افراد حاضر در جلسات پیشاهنگی از جهت سن، رتبه و قدرت با یکدیگر تفاوت دارند، ارائه این دستورالعمل‌ها نیازمند تشکیل گروه‌های مختلفی است.

این رده‌بندی، در مهارت‌ها و فعالیت‌ها به سه دسته تقسیم می‌شود: **پایه، چالشی، و پیشرفته**. هر عضو، در گروهی از آموزش‌ها که با نیاز خود مناسب می‌بیند شرکت می‌کند.

گروه بندی

افراد جهت برنامه‌ریزی، قبول وظایف و تصمیم‌گیری در مورد چگونگی انجام وظایف، گروه‌بندی می‌شوند. این گروه‌بندی فرصت برنامه‌ریزی و اعمال منظم را برای اعضا فراهم می‌کند. افراد در این گروه‌ها می‌توانند میزان مشارکت خود در فعالیت‌ها را تعیین و لیست حضورشان در برنامه‌هایی چون پیاده‌روی و اردوها را مشخص نمایند؛ همچنین وظایفی را به اعضای گروه محول کنند، و نسبت به سایر جزئیات لازم جهت عملکرد باکیفیت گروه نیز تصمیم‌گیری نمایند.

فعالیت‌ها

بخش اصلی جلسات پیشاهنگی، به انواع بازی‌ها و چالش‌ها اختصاص دارد که به اشکال متنوع، قابل برگزاری هستند. در ساده‌ترین شکل، این بخش از جلسه یک فرصت برای تفریحاتی است که به جلسه تنوع و طراوت می‌بخشند و در عین حال می‌توانند قوه محرک پیشاهنگ‌ها باشند. همچنین فرصتی طلایی ایجاد می‌کنند تا مهارت‌های پیشاهنگ، در برنامه‌ای چالشی و درگیر کننده محک بخورد.

فعالیت‌های جلسات پیشاهنگی اعم است از «چالش مهارت پیشاهنگی»، «فرصت ساخت تیم»، و «بازی‌های پیشاهنگی»، که همه باید در این راستا قرار بگیرند که جلسه‌ای مفرح و با خروجی مثبت بسازند.

لیست این فعالیت‌ها (بازی‌ها و چالش‌ها) به شرح زیر است:

۱. چالش‌های مهارتی پیشاهنگی:

a. مهارت‌های قطب‌نمایی

• پیاده‌روی چشم بسته با قطب‌نما:

لوازم: برای هر یک از چهار گروه، یک تابلوی شماره‌دار، یک قطب‌نما، یک پاکت مقوایی بزرگ، و یک زمین‌بازی بزرگ در نظر می‌گیرند.

روش: در وسط یک زمین بزرگ تابلوهای هر یک از بازیکنان را بافاصله ۴ متری از هم قرار دهند. هر پیشاهنگ پیش تابلوی گروه خود می‌ایستد. پیشاهنگ اول قطب‌نمای خود را بین ۲۰ تا ۸۰ درجه تنظیم می‌کند، دیگری بین ۱۰۰ تا ۱۷۰ درجه، دیگری بین ۱۹۰ تا ۲۶۰ درجه، و دیگری بین ۲۸۰ تا ۳۵۰ درجه. سپس یک پاکت مقوایی روی سر هر یک از پیشاهنگ‌ها قرار می‌دهند تا فقط زمین پیش روی خود و قطب‌نمای دست خود را ببینند. هر کدام از پیشاهنگ‌ها سه دور دور خود می‌چرخد، و سپس طبق علامت روی قطب‌نما ۵۰ قدم جلو می‌رود. سپس برمی‌گردند و برعکس علامت قطب‌نما ۴۵ قدم عقب می‌روند.

روش امتیازدهی: تنها کسانی که از محل تابلوی خود ۵ قدم فاصله دارند امتیاز می‌گیرند.

b. مهارت کمک‌های اولیه

• بانداز امدادی:

لوازم: دستمال گردن پیشاهنگی یا بانداز مثلی برای هر نفر.

روش: هر کدام از پیشاهنگ‌ها باید بیاموزند که در زمان حادثه برای خود یا هم‌گروهی چگونه امداد اولیه را انجام دهند. بخش اول امداد بانداز عضو حادثه‌دیده با استفاده از دستمال گردن پیشاهنگی یا یک بانداز مثلی است که همراه هر پیشاهنگ باید باشد.

c. مهارت‌های عمومی فضای آزاد

d. روش: سکونت و زندگی در فضای آزاد نیازمند مهارت‌هایی است که پیشاهنگ‌ها می‌بایست آن را فراگیرند. مهارت‌هایی چون اردو زنی، پخت غذا، اسکان و ...

e. مهارت‌های گره زنی

• **روش:** در فعالیت‌های پیشاهنگی مهارت انواع گره زدن بسیار پرکاربرد است. پیشاهنگ‌ها باید با گره زنی‌های متفاوت و کارایی آن آشنا شوند تا در وقت لزوم آن را به‌کار بندند.

۲. بازی‌های تیم سازی

۳. بازی‌های گروهی

a. بازی‌های گروهی در فضای بزرگ

b. بازی‌های گروهی در فضای کوچک

۴. بازی‌های پیشاهنگ‌ها

a. بازی‌های پیشاهنگ‌ها در فضای بزرگ

b. بازی‌های پیشاهنگ‌ها در فضای کوچک

c. بازی‌های مخصوص جلسات

سخنرانی لیدر

این سخنرانی یک سخنرانی معمولی است که بعد از اطلاعیه‌های پایانی و قبل از اختتامیه، به صورت مختصر ارائه می‌شود. در یک گروه موفق، لیدر گروه، یکبار تمام گروه را به صورت عمومی خطاب قرار می‌دهد و با ارائه مطالبی ارزشمند، افکار اعضای گروه را درگیر می‌کند، تا بعد از پایان جلسه در آن تعمق و تفکر کنند.

مراسم اختتامیه

در پایان جلسه، پیش از رفتن پیشاهنگ‌ها، کل گروه باید تمام کارها را جمع‌بندی کنند. یک برنامه اختتامیه خوب و پرمغز می‌تواند همه‌چیز را به شکلی برنامه‌ریزی شده به انتها برساند. بهترین زمان برای برگزاری اختتامیه، بعد از اعلامیه‌ها و سخنرانی رهبر گروه است. با تصمیم گروه می‌توان اختتامیه را به صورت کاملاً ثابت یا کاملاً متغیر برگزار کرد.

بعد از جلسه

بعد از هر جلسه توصیه می‌شود، رهبر ارشد گروه، جلسه‌ای کوتاه با رهبران بخش‌های مختلف گروه برگزار نماید تا نحوه برگزاری جلسه را بررسی کنند، برای جلسه‌های بعدی برنامه بریزند و هر موردی که نیاز به تغییر و تنظیم داشته باشد را اصلاح کنند.

درواقع سازمان پیشاهنگی با تعریف یک ساختار و نظام برای جلسات و تعریف بخش‌های مختلف آن، نقش‌های مختلفی را برای افراد تعریف کرده است. نقش‌هایی که

موجب می‌شود تمام افراد برای انجام آن تلاش نمایند و در جلسات به صورت مستمر و فعال حضور یابند. این اهتمام به شکل جلسات، پیشاهنگ را زنده نگه‌داشته و او را رشد می‌دهد. اینجاست که شاید بتوان گفت سازمان پیشاهنگی، یک ساختار فعالیتی جهت تربیت متریان است. ساختاری که با تعریف بخش‌ها، نقش افراد، وظیفه ایشان، چگونگی فعالیت و ... اهداف و ارزش‌های خود را دنبال کرده و به انجام می‌رساند.

هدف اصلی جلسات نیز بیشتر تداوم ارتباط پیشاهنگ‌ها با یکدیگر و انسجام گروهی و مهارت‌آموزی و آماده شدن برای فعالیت‌های اردوویی است.

اردوها

یک ضرب‌المثل معروف در زبان انگلیسی وجود دارد: «پیشاهنگی اردوست!»^۱ یک پیشاهنگ باید به‌صورت مرتب در ضمن برنامه‌های ماهانه در اردوها حضور یابد و یا فرصت‌های اردویی ویژه و بلندمدت را از دست ندهد و در آن شرکت کند. این فرصت‌های اردویی شامل فعالیت‌هایی مانند پیاده‌روی در جنگل، دوچرخه‌سواری در جاده‌های خاکی، ماهی‌گیری در دریا و دریاچه، گشت‌وگذار در مناطق حفاظت‌شده، مسابقات آشپزی در فضای آزاد و موارد بسیار دیگر می‌باشد.

تجهیزات اردو

گروه‌های پیشاهنگی معمولاً تجهیزات کاملی دارند، و گروه‌های جدید می‌توانند در طی یک فرآیند، این تجهیزات را در زمان احتیاج جمع کنند و به‌مرور فهرست لوازم خود را تکمیل نمایند.

۱ Scouting is outing

محل انبار وسائل اردو

این وسایل معمولاً در یک اتاق تجهیزات، یک انبار، یا یک اتاقک یدک ماشین قرار داده می‌شوند. این وسایل چند دسته هستند:

۱. لوازم اساسی گروه، که کل گروه از آن استفاده می‌کند:

- سایه بان غذاخوری
- چادر
- پایه‌های چوبی
- طناب
- عمود خیمه
- لوازم آشپزی بزرگ
- ابزار (اره کمانی، تبر دستی، بیل، ...)
- جعبه کمک‌های اولیه
- ظروف آب

۲. لوازم اساسی دسته‌ها، که دسته‌های مختلف گروه‌های پیشاهنگی به صورت جداگانه برای خود دارند، و نسبت به آن مسئول‌اند:

- لوازم پخت‌وپز و شست‌وشو به تعداد نفرات هر دسته

۳. لوازم شخصی پیشاهنگ‌ها^۲؛ این وسایل بسته به زمان و شرایط اردو متفاوت‌اند. برای مثال، چک‌لیست‌هایی برای اردوهای هوای سرد، هوای گرم، اردوهای پارونزی، و اردوهای دوچرخه‌سواری وجود دارد.

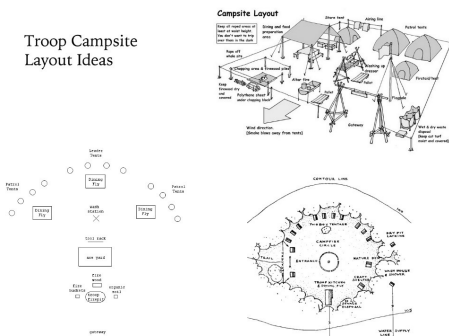
اردوگاه

گروه‌های پیشاهنگی بسته به نوع اردوی موردنظرشان و اوضاع حاکم بر گروه حق دارند که شرایط مکان اردو را خودشان انتخاب کنند. مثلاً، یک گروه اگر بخواهد در یک «جمبوری»^۳ بزرگ شرکت کند، طبیعتاً شرایط مکانی که برای گروه انتخاب می‌کند، متفاوت است نسبت به زمانی که برای یک اردوی ماهانه به جنگل می‌رود. اما مکان اردو بزرگ باشد یا کوچک، و محل غذاخوری هر گروه مشترک باشد یا مجزا، دسته‌ها باید محل اردو زنی و پخت‌وپز کاملاً مجزا از یکدیگر داشته باشند، تا هر دسته بتواند شیوه خود را در فعالیت‌هایش اعمال کند.

۲ در فرم‌هایی به صورت پی‌دی‌اف چک‌لیستی قابل استفاده و دانلود از وبسایت می‌باشد.

۳ اردوهای بین‌المللی پیشاهنگی که در جلد بعد به آن می‌پردازیم.

Troop Campsite Layout Ideas

ایده‌های نقشه اردوگاه

به گفته بنیان‌گذار پیشاهنگی: «اردوی ایده آل من جایی است که همه شاد و مشغول هستند، ماهیت دسته‌ها تحت هر شرایطی دست‌نخورده باقی می‌ماند، و رهبر هر دسته‌ای و هر پیشاهنگی به اردوگاه و ابزار خود افتخار می‌کند».

اولین کار در یک اردوگاه بعد از انتخاب مکان، سرپا کردن سایه‌بان غذاخوری است. این سایه‌بان در پایان نیز آخرین بخش اردوگاه است که جمع می‌شود.

در اردوهای پیشاهنگی، گروه دنبال اجاره یک اردوگاه خاص با امکانات کامل نیست. برای یک گروه پیشاهنگی، همه ظرفیت‌های طبیعی می‌تواند محلی برای برپایی اردوگاه باشد. این اردوگاه می‌تواند در دل جنگل، روی کوه‌ها، در بیابان و کویر و یا روی آب باشد. اردو می‌تواند در هر شرایط آب و هوایی اعم سرد و گرم برگزار شود؛ البته گروه می‌بایست برای آن محیط و هوا برنامه‌ریزی لازم را داشته باشد.

فعالیت‌های اردوئی پیشاهنگی

اردوهای پیشاهنگی به صورت ماهانه برگزار می‌گردند. در این اردوها فعالیت‌های **چهل و هشتگانه** اردویی انجام می‌شود که می‌توان هر یک را به عنوان موضوع خاص انتخاب کرد تا برای موضوعات مرتبط تمرکز ایجاد کند. معمولاً اردوگاه زدن در این اردوها نقش هسته مرکزی را بازی می‌کند. اکثر فعالیت‌های جذابی که در جلسات انجام می‌شود، در اردوها هم قابل اجرا هستند.

در بسیاری از اردوها، فعالیت‌های هدفدار حول محور خود اردوگاه می‌چرخند. اردوگاه جایی است که افراد باهم در حال تلاش برای پیشبرد یک هدف مشترک هستند. این هدف رسیدن به یک اردوگاه مرتب و راحت برای خود و هم‌تیمی‌هاست. نفس ساخت یک اردوگاه سالم و لذت‌بخش با استفاده از مهارت‌هایی که پیشاهنگ‌ها به دست آورده‌اند، لذتی ذاتی و بی‌پایان دارد. اردوگاه پیشاهنگ‌ها می‌تواند ویژه خودشان باشد که به صورت دلخواه تنظیم و مرتبش کرده‌اند. این اردوگاه بیرون از خانه آن‌هاست، که می‌توانند به قدرت خود در ساخت و نگهداری بهینه از آن افتخار کنند.

فعالیت‌های اردویی باید به‌قدری جذاب باشد که بازگشت دوباره یک عضو را تضمین کند، و درعین حال پیشرفت اعضا را نیز به همراه داشته باشد.

اردوگاه، نقش خانه دیگر پیشاهنگ‌ها را ایفا می‌کند. خانه‌ای که تمام اعضای خانواده برای آن بسیار زحمت کشیده‌اند. این خانواده باید تلاش کند افراد جدیدی را جذب کرده و به خانواده خود اضافه نماید. هر چه خانواده پیشاهنگی بزرگ‌تر و خانه منظم‌تر باشد، نشاط و شادابی گروه بیشتر است.

برنامه‌های فضای باز

● تیراندازی

در این فعالیت مهارت‌های اولیه تیراندازی و کار با انواع مختلف کمان‌ها و دیگر وسایل تیراندازی، آموزش داده می‌شود. در مرحله اول باید آموخت که چگونه می‌توان تیر و کمان را با امنیت در دست گرفت. سپس باید روی مهارت‌های مختلف پایه در تیراندازی کار کرد تا به یک تیرانداز ماهر تبدیل شد. استفاده از دیگر وسایل تیراندازی مانند سلاح بادی نیز همین مسیر آموزشی را طی می‌کند. یک پیشاهنگ خوب می‌باید تیرانداز خوبی هم باشد.

● پیاده روی با کوله پشتی

یکی از فعالیت‌های پیشاهنگی پیاده‌روی است. این پیاده‌روی می‌تواند در یک مسیر یک روزه و چند کیلومتری باشد، یا یک پیاده‌روی طولانی یک هفته‌ای در مسیری تا ۵۰ کیلومتر و بیشتر. در پیاده‌روی چالش‌های مختلفی هست که باید برایشان آماده شد. پیشاهنگ در مسیر پیاده‌روی با مشکلات مختلفی مواجه می‌شود و خود را برای شرایط دشوار و حوادث بعدی آماده می‌کند.

پیشاهنگ‌ها باید قوانین پیاده‌روی را رعایت کنند. یکی از این قوانین پاک کردن رد پا در طول مسیر است تا اثری از عبور ایشان بر جای نماند.

• اردو زنی

از نگاه یک پیشاهنگ، اردو زنی تفریحی دوست‌داشتنی است، اما در عین حال پایه و اساس فعالیت‌های پیشاهنگی نیز هست. با اردو زنی، علاوه بر تفریح، فرصتی برای نزدیک شدن به مکان‌های مورد نظر جهت ماهیگیری، صخره‌نوردی، پیاده‌روی، و بسیاری فعالیت‌های دیگر، فراهم می‌آید. اردو زنی به معنای راحتی در فضای باز است، و راحتی در فضای باز یعنی ایجاد ارتباط میان مهارت و ابزاری که پیشاهنگ همراه خود دارد.

در فیلم‌ها دیده‌ایم که قهرمان فیلم تنها با یک چاقو به راحتی در طبیعت زندگی می‌کند، در حالی که یک فرد عادی تنها در یک ون مجهز احساس راحتی خواهد کرد. هر چه مهارت فرد بیشتر شود به ابزار کمتری نیاز پیدا خواهد کرد. هدف سازمان پیشاهنگی این نیست که پیشاهنگ‌ها تبدیل به یک تکاور شوند، بلکه می‌خواهند با آموختن مهارت‌های فضای باز، در دل طبیعت هم احساس راحتی کنند و زندگی خود را بانشاط پیش ببرند.

• غار گردی

یکی دیگر از فعالیت‌های پیشاهنگ‌ها در فضای باز غار گردی است. از بین غارهای موجود برای پیشاهنگ‌ها، بعضی از غارها ساده و مستقیم‌اند، و برای گروه‌هایی که تازه می‌خواهند با فضای غار آشنا بشوند مناسب‌اند. اما برای فعالیت‌های پیشرفته‌تر غار گردی، غارهایی وجود دارد که ورود به آن کمی گلی شدن و سینه‌خیز رفتن هم دارد. این غارها به راهنمایی ماهر و البته هزینه‌هایی بیشتر نیاز دارد.

غارگردی نیاز به دقت‌های امنیتی بسیار دارد، و نجات افراد در صورت آسیب دیدن سخت است. ضمن این‌که رعایت اخلاق طبیعت‌گردی اصل مهمی است که افراد گروه باید نسبت به آن اهتمام داشته باشند.

● صخره‌نوردی و راپل

این دو از پرهیجان‌ترین فعالیت‌های پیشاهنگی هستند که علاوه بر تخلیه انرژی و هیجان موجب نشاط بخشی به اعضای گروه می‌شوند. این فعالیت‌ها را می‌توان در مکان‌هایی نظیر باشگاه صخره‌نوردی، برج اردوگاه پیشاهنگی یا در یک اردوگاه طبیعی با صخره‌های بلند انجام داد. این بخش ترکیبی از یک فعالیت بدنی برای سرخوردن از طناب و یک فعالیت ذهنی برای پیدا کردن راهی بین صخره‌ها است.

از لوازم این فعالیت ناظران و راهنمایان شایسته، قدرت بدنی تأیید شده، منطقه امن، تجهیزات کامل، برنامه مدون، شرایط جوی مناسب، نظم و آداب مناسب طبیعت‌گردی می‌باشد.

● آتشپزی

آتشپزی مهارتی است که در طول دوران زندگی چه در سفر و بیرون از خانه و چه درون خانه به آن نیازمندیم. این فعالیت به صورت‌های مختلف از جمله آموزش انواع آتشپزی، آتشپزی برای دوستان، یا حتی مسابقات آتشپزی می‌تواند انجام شود. چند نکته مهم که نیاز به مراقبت پیوسته دارند، عبارت است از جلوگیری از آتش‌سوزی، بریدن دست، نگهداری مناسب از مواد غذایی و جلوگیری از مسمومیت، شست و شوی ظروف و دست‌ها و مراقبت در برابر حساسیت‌های غذایی؛ که گروه می‌بایست نسبت به آن توجه کافی داشته باشد.

چالش‌های شخصی فضای آزاد^۴

این فعالیت مجموعه‌ای از چهار نوع فعالیت به ترتیب زیر می‌باشد:

۱. بازی‌های انگیزشی: این بازی‌ها در ابتدای این فعالیت و برای انگیزه‌سازی فعالیت در گروه انجام می‌شود.

۲. رویدادهای اعتماد: فعالیت‌هایی که برای تقویت حس اعتماد در ذهن شخص نسبت به گروه تنظیم می‌شوند. همچنین برای تقویت مهارت اکتشاف نیز مفید هستند.

۳. رویدادهای سطح پایین: از بین فعالیت‌هایی که شامل صخره‌نوردی، کوه‌نوردی، پریدن، حفظ تعادل، تاب خوردن، و امثال آن می‌شود، آن دسته از این فعالیت‌ها که نیازی به طناب اطمینان نداشته باشد، رویداد سطح پایین به حساب می‌آید. در این رویدادها باینکه مهارت فردی مهم است، اما تمرکز روی تلاش برای موفقیت با حمایت گروه معطوف می‌شود.

۴. رویدادهای سطح بالا: اگر این فعالیت‌ها نیاز به طناب اطمینان داشته باشد، رویداد سطح بالا محسوب می‌شود. در این رویدادها اصل تمرکز بر روی مهارت فردی به جای کمک گروه در حل مسئله است.

این فعالیت‌ها برای تقویت روحیه و ارزش‌های پیشاهنگی است و به هیچ‌وجه حس رقابت با گروه دیگر یا رقابت

۴ COPE مخفف عبارت

بازمان در آن مطلوب نیست. ارتباط‌گیری، برنامه‌ریزی، کار گروهی، اعتماد، رهبری، تصمیم‌گیری، حل مسئله، و اعتماد به نفس هشت هدف اصلی این فعالیت هستند. در عین حال که لازم است مسئولین، اعضا را تشویق به شرکت در این بخش از فعالیت‌ها بکنند، باید دقت کنند که هیچ پیشاهنگی تحت فشار اطرافیان این چالش را شروع نکند.

یکی از مهم‌ترین بخش‌ها در این فعالیت، «پاییدن» است. هر یک از اعضای گروه باید در «پاییدن» شرکت کند؛ به این معنی که برای هر عضوی که مشغول فعالیت در ارتفاعی بالاتر از سطح زمین است باید دو نفر مراقب او باشند تا دچار آسیب نشود و در صورت افتادن او را بگیرند. در این فعالیت فرد پاینده (کسی که مراقب است و در فعالیت پاییدن شرکت دارد) باید در تمام لحظات بر روی سوژه خود تمرکز کند و نگاه را از بدن او برندارد. اگر نیاز به استراحت دارد باید کسی را جای خود گذاشته و خودش از گروه خارج شود تا او را با پاینده‌های فعال اشتباه نگیرند. تشویق سوژه با دست زدن و مانند آن برای پاینده‌ها ممنوع است تا مانع از تمرکز آن نشوند. پاییدن نباید با جملاتی از قبیل «دیگه حله!» یا «دیگه مشکلی نیست» متوقف شود. هر پاینده باید جوری مراقب باشد که انگار مراقب دیگری نیست. پاینده‌ها باید هر لحظه آماده نگه‌داشتن یک فرد در حال سقوط باشند. پاییدن از لحظه جدا شدن سوژه از زمین تا زمان برگشتن او به روی زمین باید ادامه داشته باشد، و پاینده‌ها باید در پایین آمدن به سوژه کمک کنند تا پیچ‌خوردگی پا پیش نیاید.

دوچرخه سواری

دوچرخه سواری ترکیبی از ورزش، طبیعت گردی و مسافرت است. فعالیت دوچرخه سواری در اردوها می تواند به صورت یک مسابقه برگزار شود، می تواند به عنوان بخشی از یک تور در طبیعت و یا به عنوان وسیله ای برای حمل و نقل به مکان های دور دست استفاده شود. همچنین این فعالیت می تواند به صورت هنرنمایی با دوچرخه های کوچک یا صعود ارتفاعات با دوچرخه های کوهستان باشد.

مهم ترین مسئله در دوچرخه سواری امنیت است. سر، عضوی است که دوچرخه سوار حتی در حالت سکون هم باید مراقب آن باشد. کسی که از روی دوچرخه حتی دوچرخه ساکن به زمین بخورد، مهم ترین و خطرناک ترین ضربه، به سر اوست و خطر این ضربه تا ضربه مغزی و یا شکستگی جمجمه هم بالا می رود. به همین دلیل پوشیدن یک کلاه محافظ بسیار اهمیت دارد. علاوه بر این، در مسیرهای طولانی خستگی و خطر بیشتر از حالت عادی است و نیاز است که دوچرخه سوار به مسائلی از قبیل وزن دوچرخه، اندازه آن، زین، رکاب، دسته و لباس دوچرخه سواری دقت کند. در این نوع مسیرها خطر آفتاب سوختگی نیز باید جدی گرفته شود.

در بین نشان های لیاقت پیشاهنگی یک نشان لیاقت برای دوچرخه سواری است که در ضمن یک برنامه چهار هفته ای به دست می آید. این برنامه در آخر هر هفته انجام می شود. در بین هفته هم افراد باید تنها یا دسته جمعی دوچرخه سواری کنند تا آمادگی لازم را کسب کنند.

هفته اول:

- مسافت: ۳۰ کیلومتر
- ارتقاء ارتفاع: ۱۰۰ متر
- سرعت متوسط: ۱۸ کیلومتر بر ساعت
- زمان: ۲ ساعت (با محاسبه استراحت و غذا)

هفته دوم:

- مسافت: ۴۵ کیلومتر
- ارتقاء ارتفاع: ۱۷۰ متر^۵
- سرعت متوسط: ۲۰ کیلومتر بر ساعت
- زمان: ۳ ساعت (با محاسبه دو توقف برای استراحت و غذا)

هفته سوم:

- مسافت: ۶۰ کیلومتر
- ارتقاء ارتفاع: ۲۷۰ متر
- سرعت متوسط: ۲۲ کیلومتر بر ساعت
- زمان: ۴ ساعت (با محاسبه سه توقف استراحت و غذا)

هفته چهارم:

- مسافت: ۷۵ کیلومتر
- ارتقاء ارتفاع: ۳۰۰ متر
- سرعت متوسط: ۲۴ کیلومتر بر ساعت
- زمان: ۴,۵ ساعت (با محاسبه چهار توقف برای استراحت و غذا)

۵ ارتقاء ارتفاع به این معنا است که از موقعیت شروع دوچرخه‌سواری تا موقعیت پایان، ارتفاع زمین و شیب به میزان تعریف‌شده بالا رود. به‌عنوان مثال اگر یک دوچرخه‌سوار از موقعیت A حرکت کند و ارتقاء ارتفاع ۱۷۰ متر باشد، می‌بایست موقعیتی که دوچرخه‌سواری را به‌پایان می‌رساند ۱۷۰ متر بلند از موقعیت A باشد.

ماه‌گیری

ماه‌گیری به‌عنوان یک مهارت جذاب، برای تهیه غذا در شرایط سخت ضروری است. یکی از آموزه‌های اصلی مبدع پیشاهنگی (رابرت بیدن پاول) ماه‌گیری بود. در این آموزه بیان می‌شود که برای تمرین ماه‌گیری می‌توان ماهی گرفت، اما ماهی‌هایی که مازاد بر نیاز خوراکی گرفته می‌شوند باید به آب برگردند. پیشاهنگ‌ها می‌آموزند که با چه وسایلی می‌توانند ماهی‌های خود را صید نمایند. همچنین تا حدودی با انواع ماهی‌ها آشنا می‌شوند و خطرهای احتمالی ماه‌گیری را می‌آموزند. ماه‌گیری نیازمند تمرکز و سکوت است که هر پیشاهنگ باید رعایت کند تا بتواند صید خود را به‌دست آورد. ماهی‌های به‌دست‌آمده توسط افراد گروه پاک‌شده و پخته می‌شوند تا غذای گروه آماده گردد.

موقعیت یابی و گنج یابی (جئوکشینگ)^۶

جئوکشینگ فعالیتی است که در آن باید یک گنج کوچک مخفی را با استفاده از دستگاه جی‌پی‌اس پیدا کرد. گنج‌ها توسط افراد مختلف مخفی شده و از طریق اینترنت به دیگران معرفی می‌شوند. تنها راهنمای پیدای کردن گنج، مختصات جغرافیایی است، که گاهی به همراه آن یک جمله کوتاه رمزآلود هم ذکر شده است. برای همین آشنایی با دستگاه جی‌پی‌اس و نحوه استفاده از آن برای موقعیت‌یابی از ضروریات این فعالیت است. در ضمن این بازی که اختصاصی به پیشاهنگی ندارد، می‌توان مهارت‌های مهمی از پیشاهنگی را تمرین کرد. مختصات گنج‌ها در نقاط مختلف جهان در یک سایت

۶ Geocaching ترکیبی از دو کلمه Geo به معنی جغرافیا و Caching به معنی گنج یابی.

اینترنتی با آدرس geocaching.com موجود است. هر گنج درواقع یک ظرف ضد آب است که درون آن یک دفتر کوچک جهت ثبت اسم یابنده وجود دارد، به همراه مقداری وسایل که به عنوان یادگاری می‌توان برداشت. البته باید به‌جای آن وسایل، چیز دیگری را جایگزین کرد که به همان اندازه یا بیشتر ارزش دارد. گنج‌ها بهانه‌ای هستند برای آموزش مهارت موقعیت‌یابی به پیشاهنگ‌ها که در فعالیت‌های مختلف به آن نیاز دارند. موقعیت‌یابی یکی از کلیدی‌ترین مهارت‌های اردو در فضای باز است.

رهنوردی (پیاده روی طولانی)

مهارت رهنوردی یا پیاده‌روی طولانی درواقع همان دوره‌گردی است بدون این‌که راه را گم کنیم یا آسیب ببینیم. برای این‌که این هدف محقق شود، باید مهارت‌هایی را به‌دست آورد، ازجمله نقشه‌خوانی و موقعیت‌یابی. همچنین شناختن و همراه بردن وسایل موردنیاز از ضروریات این فعالیت است. این فعالیت می‌تواند با فعالیت‌های زیاد دیگری در مسیر و در مقصد همراه شود، اعم از مطالعه طبیعت یا تاریخ، شنا یا ماهیگیری در یک دریاچه نیز می‌تواند در طول سفر به انجام برسد.

یک مسئله مهم در رهنوردی برنامه‌ریزی برای سفر است. در این برنامه‌ریزی پاسخ ۵ سؤال باید توسط گروه از پیش‌مشخص و نوشته شود:

۱. **مسیر کجاست؟** بعد از تصمیم‌گیری برای مسیر، باید آن را روی یک نقشه با مداد علامت‌گذاری کرد.

۲. **وقت برگشت چه زمانی است؟** اگر افرادی بعد از زمان تعیین شده برنگشته بودند، والدین افراد و مسئولین مطلع برای پیدا کردن و کمک‌رسانی دست‌به‌کار خواهند شد.

۳. **چه کسی می‌آید؟** اسامی افراد گروه را تعیین کرده و ثبت کنید و اگر نیاز به ماشین بود، مشخص کنید که چه کسی رانندگی خواهد کرد.

۴. **هدف از رفتن چیست؟** ماهیگیری، کوه‌نوردی، اکتشاف مکانی جدید؟ در قالب یک جمله این هدف مشخص شود.

۵. **چه وسایلی را همراه خود خواهید برد؟** به پیشاهنگ‌ها توصیه می‌شود: وسایل اساسی پیشاهنگی را همراه خود داشته باشید. اگر بخواهید در مقصد اردو بزنید، شاید نیاز باشد غذا، ابزار، یا پناهگاهی همراهتان باشد.

رهنوردی انواع مختلفی غیر از قدم زدن در اطراف اردوگاه دارد. از بین انواع رهنوردی می‌توان شهرنوردی، عبور از جاده‌های فرعی، برف‌نوردی، تندرا^۷ نوردی، کوپرنوردی، طبیعت‌نوردی (رهنوردی بین روستایی)، شب‌نوردی و جاده‌خاکی‌نوردی را نام برد.

انواع مختلف رهنوردی، نشان از اهمیت این برنامه در سازمان پیشاهنگی دارد. مهارت پیاده‌روی در محیط‌های مختلف از مواردی است که هر پیشاهنگ باید بیاموزد و خود را برای آن آماده کند. **رهنوردی یکی از چالش‌های جذاب پیشاهنگی است و خود یک اردوی پرحرکت محسوب می‌شود.**

۷ تندرا ناحیه‌ای بی‌درخت و سرد-سردترین محیط زندگی است. تندرا یا دماهای خیلی پایین، بارش خیلی کم (برف یا باران)، فصل سبز شدن کوتاه مدت، مواد مغذی کم و تنوع زیست‌شناسی اندک مشخص می‌شود. کلمه تندرا به معنی دشت بی‌درخت است.

در این اردو، اردوزنی کوتاه‌مدت، پخت غذا و بهره‌مندی از مهارت‌های دیگر دیده می‌شود. پیشاهنگ‌ها با تمرین در پیاده‌روی کوچک خود را برای پیاده‌روی طولانی آماده می‌کنند.

طبیعت و محیط زیست

از ابتدا، بنیان برنامه پیشاهنگی آمریکا بر شناخت و محافظت از طبیعت و محیط‌زیست استوار بوده است. در اوایل قرن بیستم و در پی رشد جریان محافظت از محیط‌زیست، دو مجموعه در آمریکا شروع به فعالیت کردند. یکی «**وودکرفت ایندینز**^۸» بود که در محافظت از محیط‌زیست، روش‌های تعامل بومی‌های اصیل آمریکا با طبیعت را هدف خود قرار داد و در سال ۱۹۰۲ آغاز به کار کرد. دیگری «**باشگاه پسران دنیل بون**^۹» بود که در سال ۱۹۰۵ تاسیس شد و به دنبال آموزش طبیعت، محافظت از آن و مهارت‌های فضای آزاد به پسران بود. در سال ۱۹۱۰ «پیشاهنگی پسران آمریکا» از ترکیب همین دو مجموعه مستقل شکل گرفت.

این برنامه به‌خصوص به دنبال این است که مطالعه طبیعت را به اعضا معرفی کند. حیوانات، پرندگان و چرخه حیات در طبیعت در این مطالعه به آن‌ها آموزش داده می‌شود. راه‌های محافظت از محیط‌زیست نیز به‌صورت عملی تمرین می‌شود. به‌عنوان مثال مجموعه‌ای به نام «**جامعه ملی آدوبان**^{۱۰}» هر ساله هزاران نفر

Woodcraft Indians ۸

Sons of Daniel Boone ۹

National Audubon Society ۱۰

از علاقه‌مندان را سازماندهی می‌کند تا در کریسمس^{۱۱} شمارش پرنده‌های آمریکا را انجام دهند. آمار به دست آمده در طول بیش از صد سال، تا کنون پایه تحقیقات علمی و برنامه‌های متنوع محیط زیستی قرار گرفته است.

مسیریابی

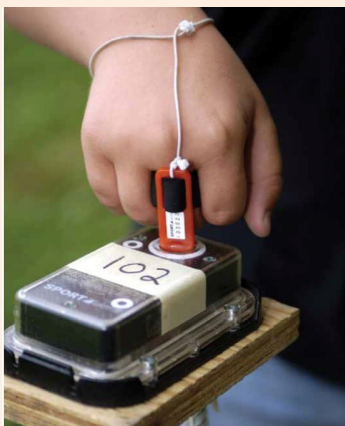
یکی از راه‌های اصلی برای تمرین مطالبی که پیشاهنگ‌ها در کلاس‌های استفاده از قطب‌نما و نقشه‌خوانی یاد گرفته‌اند کوهنوردی، رهنوردی، دوچرخه‌سواری و امثال آن است. اما راه دیگر مسابقه مسیریابی است. مسابقه‌ای که در آن افراد باید خارج از جاده‌های اصلی به دنبال «کنترل» (علامت‌های مربعی شکل سفید و نارنجی‌رنگ) از طریق نقشه بگردند. کسی که زودتر از همه، کنترل‌ها را به ترتیبی که روی نقشه مشخص شده، ببیند و به مبدأ برگردد، برنده است.

کنترل‌های مسیریابی

۱۱ Christmas. کریسمس یا نوئل جشنی است در آیین مسیحیت که به منظور گرامی‌داشت زادروز مسیح برگزار می‌شود.

برای راستی آزمایی شرکت کننده‌ها در زیر هر کنترل یک پانچ مخصوص قرار داده می‌شود تا با پانچ آن شکل مخصوص روی کارت کنترل همراه هر فرد، بتوان ترتیب دیدن پست‌ها را تشخیص داد. راه‌های مدرن‌تری هم اخیر به کار برده می‌شود. مثلاً افراد با کارت‌های الکترونیکی یا فلش مموری‌های مخصوصی زمان و ترتیب رسیدن به پست‌ها را ثبت می‌کنند. به عنوان یک راه ارزان‌تر و راحت‌تر می‌توان از کلمات رمز روی تکه‌های مقوا در محل پست استفاده کرد تا افراد بعد از رفتن از هر پست آن کلمه را روی کارت کنترل خود ثبت کنند.

جعبه الکترونیکی و فلش مموری

این بازی انواع مختلفی می‌تواند داشته باشد. از جمله:

۱. مسیریابی امتیازی: کنترل‌های زیادی قرار داده می‌شود و افراد باید در زمان مشخص هر تعداد که می‌توانند از کنترل‌ها را ببینند. امتیاز هر کنترل بسته به سادگی یا سختی، فرق می‌کند.

۲. **مسیریابی شبانه:** کنترل‌های شب رنگ دار را باید در هوای تاریک و با کمک چراغ قوه ببینند.

۳. **مسیریابی با اسکی/قایق/اسب/دوچرخه:** به جای پیاده رفتن به محل کنترل‌ها، باید با کمک وسایل به کنترل‌ها دست پیدا کرد.

۴. **مسیریابی فسگفاماروت^{۱۲}:** یک نوع مسیریابی امتیازی است (مخفف: فعالیت سخت گروهی فضای آزاد متشکل از راه‌یابی و تحمل) که در آن گروه‌های ۲ تا ۵ نفره به مدت ۲۴ ساعت (زمان استاندارد مسابقات قهرمانی) یا بیشتر مسابقه می‌دهند. همزمان با آن گاهی افراد غیر اصلی در مسابقاتی با مدت کوتاه‌تر شرکت می‌کنند. این افراد می‌بایست با همکاری یکدیگر کنترل‌ها را که در محیط‌های مختلف قرار داده شده، پیدا نموده و ثبت نمایند.

اخلاق در اردوهای فضای باز

در پیشاهنگی یک شعار معروف در مورد طبیعت وجود دارد: «هیچ چیز برنदार جز عکس، هیچ چیز برجا نگذار جز رد پا». پیشاهنگی به پاک و سالم نگه‌داشتن فضاهای باز و طبیعت اهمیت بسیاری می‌دهد و این اندیشه را در «اصول فضای باز» و «سیاست‌های پیشاهنگی در استفاده از طبیعت» پیاده کرده است. اخلاق فضای باز پیشاهنگی با به‌کار گرفتن هفت قانون «ردی نگذار» و پنج قانون «آرام قدم بردار» عملی می‌شود. این فعالیت با این هدف طراحی شده که به اعضا بیاموزد چگونه از فضای باز و طبیعت لذت ببرند، بدون این‌که به آن آسیب بزنند.

۱۲ به جای ROGAINE که مخفف عبارت Rugged Outdoor Group Activity Involving Navigation and Endurance می‌باشد.

شعار معروف «هیچ چیز بر ندارد جز عکس، هیچ چیز بر جا نگذار
جز رد پا» بر روی یک پلاکارد

هر پیشاهنگ سعی می‌کند تا چند کار را به خوبی انجام دهد:

۱. فضای باز را تمیز نگه دارد. بداند که طبیعت یک میراث است که برای خود و دیگران باید آن را حفظ کرد. زباله‌ها را باید از رود و جنگل و مزرعه و جاده جمع کرد.

۲. از آتش باید با احتیاط استفاده کرد. تنها در محل قابل اطمینان آتش درست کند، و بعد از اتمام کار، آتش را کاملاً خاموش و آثار آن را کاملاً نابود کند.

۳. با طبیعت باید به نرمی برخورد کرد. احترام به قوانین «ردی نگذار»^{۱۳} الزامی است.

۴. بر حفظ محیط زیست تمرکز کند. روش‌های حفظ منابع آب، خاک، معدن، جنگل، حیوانات و امثال آن را بیاموزد و از دیگران بخواهد که آن را بیاموزند و بکار بگیرند.

۷ قانون ردی نگذار به این ترتیب هستند:

۱. از قبل برنامه بریز و آماده باش؛ باید قبل از سفر به نکته‌هایی مانند وسایلی که باید برداشت، تعداد افراد حاضر و فعالیت‌هایی که انجام می‌شوند، فکر کنیم تا از تخریب‌های احتمالی تا حد ممکن جلوگیری نماییم.

۲. در سطوح پایدار اردو بزن؛ اگر روی گیاهان کم‌طاقت یا خاک سست زیاد راه برویم، اندازه مناطق بی پوشش گیاهی زیاد می‌شود و منطقه از زیبایی درمی‌آید. تفکر در این قانون نحوه قدم برداشتن گروه را هم مشخص می‌کند. در مناطقی که دائماً مورد رفت‌وآمد گروه‌هاست، گروه‌ها باید کنار هم حرکت کنند تا ردپایشان مناطق کمتری را از بین ببرد. اما در مناطقی که کمتر کسی رفت‌وآمد می‌کند، گروه‌ها باید با پراکندگی حرکت کنند تا گیاهان، کمتر پا بخورند و اثر کمتری از حرکت برجا بماند.

۳. زباله‌ها را درست دفع کن؛ همه زباله‌ها را از اطراف محل سکونت خود جمع کنید. اگر جایی نیاز به توالت داشتید، از اردوگاه، جاده، و آب حداقل هشتاد قدم دور شوید، یک چاله ۱۵ تا ۲۰ سانتی متری بکنید، و سپس روی آن را با خاک، برگ‌های مرده، و ساقه‌های خشک یا امثال آن بپوشانید. تا حد امکان آب صابون‌دار استفاده نکنید، و مایعات دورریختنی را حداقل ۴۰ قدم دور از منابع آب مثل رودخانه تخلیه کنید.

۴. هر چه پیدا کردی رها کن؛ سنگ، گیاه، حیوان، آثار باستانی، و امثال آن را سر جایشان باقی بگذارید تا دیگران نیز لذت ببرند. تغییر در محیط اردوگاه خود را به حداقل برسانید و از اردوگاه‌های آماده چیزی کم نکنید.

۵. آثار آتش را به حداقل برسان؛ اگر ممکن است به جای آتش به پا کردن، از سایر روش‌ها مثل اجاق‌های آماده و فانوس شمعی و امثال آن استفاده کنید. در مناطق کم‌درخت آتش را به حداقل برسانید. فقط از چوب‌های خشک ریخته استفاده کنید. غذا و زباله‌ها را نسوزانید تا حیوانات جذب نشوند و گازهای سمی پخش نگردد.

۶. به حیوانات احترام بگذار؛ صدای زیاد و حرکت سریع حیوانات را می‌ترساند. اگر حیوانی حالتش را تغییر داد، به این معنی است که زیادی به او نزدیک هستید.

۷. به فکر دیگر بازدیدکنندگان هم باش؛ صدایتان از صدای طبیعت بیشتر نشود. به اموال و املاک شخصی آسیب نزنید.

۵ قانون آرام قدم بردار^{۱۴} به این ترتیب هستند:

۱. در سفر احساس مسئولیت داشته باش.
۲. به حق دیگران احترام بگذار.

۳. دانش خود را بالا ببر.

۴. از مناطق حساس و آسیب پذیر دوری کن.

۵. وظایف خود را انجام بده.

گروه‌های پیشاهنگی باید ابتدا در یک کلاس، این قوانین و مسائل و اهمیت و نحوه به‌کارگیری آن‌ها را بیاموزند. سپس یک اردوی متمرکز با هدف تمرین عملی و میدانی این قوانین برگزار می‌شود. سپس در طول اردوهای آینده، نحوه عملکرد اعضا در به‌کارگیری این قوانین سنجیده می‌شود و جایزه‌ای به آن‌ها داده می‌شود.

ورزش‌های پارویی

ورزش‌های پارویی متنوعی برای این فعالیت پیش روی پیشاهنگ‌ها قرار دارد:

۱. کانو

۲. کایاک^{۱۵}

۳. استند آپ پدِل بورد^{۱۶}

لوازمی که برای این ورزش‌ها باید به همراه داشت عبارت است از:

۱. جلیقه نجات

۲. وسیله مورد نظر (کانو، کایاک، یا تخته)

۳. پارو

۴. لباس شنا

۱۵ کایاک نوعی قایق است که اسکیموها با آن در دریای شمال و کشورهای اطراف قطب شمال رفت‌وآمد می‌کنند. راندن کایاک امروزه جزو یکی از بازی‌های المپیک است و به عنوان یک رشته ورزشی شناخته شده است.

۱۶ stand up paddle board. پدال بوردها تخته‌هایی در اندازه‌ها و طرح‌های مختلف جهت موج سواری و شناور ماندن بر روی آب هستند. با استفاده از این تخته‌ها ورزش مفرحی بنام «استند آپ پدِل بورد» صورت می‌گیرد.

۵. کفش جلو بسته
۶. لباس گرم مناسب
۷. کرم ضد آفتاب
۸. سوت یا ابزار پیغام مشابه
۹. ظرف آب و خوراکی

همراه داشتن لوازم زیر نیز مناسب است:

۱. کلاه لبه پهن
۲. عینک آفتابی (ترجیحا با بند)
۳. دوربین ضد آب
۴. پمپ دستی آب

پیشاهنگ‌ها می بایست نکات امنیتی زیر را نیز در نظر داشته باشند:

۱. نظارت مناسب توسط ناظران دوره دیده
۲. بازبینی شرایط جسمی و سوابق پزشکی افراد توسط ناظر
۳. قدرت شناگری کامل توسط افراد شرکت کننده در فعالیت
۴. استفاده از جلیقه نجات استاندارد
۵. استفاده از یک قایق همراه در زمان تمرین‌ها و پرهیز از قایق سواری تنها
۶. مهارت لازم شرکت کننده در کنترل قایق، امنیت و کمک‌های اولیه
۷. سالم و استاندارد بودن لوازم قایق سواری اعم از وسایل مسیریابی، هواشناسی، ارتباط بی سیم، همین طور، جعبه کمک‌های اولیه، پاروی اضافه، و لباس اضافه
۸. نظم و تبعیت از دستورات فرماندهان و بزرگسالان

در برنامه‌ریزی برای سفرهای پارویی چند نکته را باید رعایت کرد:

۱. نقشه راه سفر: به این معنا که تعیین دقیق زمان ورود به آب، خروج از آن و نقاطی که باید از آن عبور کرد الزامی است. البته پیشنهاد می‌شود که این زمان‌ها با انعطاف تعیین شوند.

۲. احتمالات: برنامه‌ریزی باید گروه را برای هر نوع شرایط اضطراری که منجر به تغییر نقشه‌های قبلی است، آماده کند. برنامه‌های جایگزین را برای هر شرایطی در نظر گرفته و پناهگاه‌های طول مسیر اعم از اردوگاه‌ها، مقر پلیس، مناطق مسکونی، شناسایی شود تا در صورت قطع ارتباط بتوان مستقیماً به نزدیک‌ترین پناهگاه رفت.

۳. اطلاع: برنامه طراحی شده به والدین و مسئولین اطلاع داده شود.

۴. آب و هوا: می‌بایست دائماً مراقب تغییرات آب و هوایی بود؛ پیش‌بینی شرایط آب و هوایی، باید قبل از حرکت چک شود. در صورت خطر شرایط سخت آب و هوایی، همه وسایل پارویی خود را به ساحل رسانده و در صورت وجود رعد یا برق، ۳۰ دقیقه صبر کرده و بعد به حرکت خود ادامه دهید.

پیش‌گام‌ها

پیش‌گامی به معنای تلاش گروهی برای ساخت محصولات کاربردی از اشیاء ساده و پیش‌پاافتاده است. این برنامه یک فعالیت عملی و شخصیت‌ساز است. لوازم موردنیاز این فعالیت طناب،

چوب، حس خوب و مهارت ساخت است. در این فعالیت می‌بایست با استفاده از اشیاء ساده، چیزهایی ساخت که کاربردهای زیادی دارند.

در ضمن این فعالیت مسائل مهمی مثل **کارگروهی و برنامه‌ریزی، و همچنین گره‌زنی و طناب پیچی** تمرین می‌شود. یکی از اهداف این فعالیت، این است که افراد به‌صورت عملی، حس خوب موفقیت در تولید یک محصول مفید برای خود و دیگران را حس کنند.

این محصولات انواع بسیار مختلف و متنوعی می‌تواند داشته باشد، اعم از پایه پرچم، چوب برای پهن کردن لباس، میز آشپزخانه یا کار، صندلی‌های سه پایه، پایه برای پلاستیک زباله، پایه اجاق جهت پخت‌وپز و امثال آن، یا حتی وسایلی بزرگ‌تر از این موارد مانند پل‌های مختلف، الاکلنگ، تاب، دروازه ورودی، قایق و مانند آن.^{۱۷} نکته ای که در این فعالیت باید لحاظ شود، امنیت است.

حتما در زمان انجام پیش‌گامی باید به این نکات دقت کرد:

۱. هنگام استفاده از محصولات حتما چوب‌ها و طناب‌ها و سایر بخش‌ها را جهت سلامت محصول چک کرد.
۲. یک مسئول امنیت برای فعالیت معین کرد تا هم زباله‌های تولیدشده حین کار را جمع کرده، و هم در طول کار ابزارآلات را به‌صورت مرتب در جای خود قرار دهد.
۳. در هنگام ساخت تنها باید دستورات و راهنمایی‌های یک نفر اجرا شود.

۱۷ ایده‌های مناسب جهت این فعالیت در دو لینک زیر موجود است:

<https://scoutpioneering.com/favorite-projects/>

<https://scoutpioneering.com/favorite-larger-projects/>

۴. همه باید فاصله کافی بین خود تا فردی که تیرهای چوبی را حمل می‌کند، حفظ کنند.
۵. نباید در هوای بارانی کار کرد، چرا که چوب‌ها لیز شده و در جای خود محکم نمی‌شوند و احتمال سر خوردن افراد وجود دارد.
۶. لباس مناسب فصل و دستکش لازم است. هیچ وقت نباید بیش از توان خود از زمین چیزی برداشت.
۷. افراد نباید روی تیرهای چوبی قرار گرفته و بر روی زمین بایستند، چرا که ممکن است با غلتیدن آنها، به زمین خورده و آسیب ببینند.
۸. می‌بایست به صورت منظم کار را متوقف و در مورد روند کار صحبت کرد تا به همه یادآوری شود که چه وظیفه‌ای بر عهده دارند.
۹. می‌بایست هنگام استفاده از چکش‌های سنگین دقت و احتیاط را چند برابر کرد.
۱۰. باید برای امنیت بیشتر پایه تیرهای چوبی را ۱۰ تا ۱۵ سانتی متر در زمین فرو کرد.
۱۱. به هیچ وجه از چوب یا طناب ضعیف تر از میزان مورد نیاز استفاده نکرد.
۱۲. می‌بایست قبل از استفاده عموم، حتماً یک بار، آزمایش کامل از سلامت تمام بخش‌های محصول به عمل آورد.
۱۳. هر چند وقت یکبار تمام محورها را بررسی کرد تا بر اثر فشار از حالت عادی خارج نشده باشند.
۱۴. اگر سطح خاصی ساخته شده، تعداد افرادی که روی آن می‌ایستند نباید از تعدادی که توسط مسئول امنیت تعیین شده بیشتر باشد.
۱۵. حضور بیش از یک نفر روی پل‌های معلق ممنوع است، و افراد در صف انتظار هم باید فاصله لازم از طناب

و پل را رعایت کنند.

۱۶. بازی کردن و پریدن روی بناهای ساخته شده ممنوع است.

۱۷. هنگام رد شدن از پل معلق، تکان دادن، تاب دادن، بالا و پایین پریدن، و همچنین دویدن یا مسابقه سرعت عبور از پل گذاشتن ممنوع است.

۱۸. در پایان کار باید تمام ابزارآلات اعم از طناب‌ها و سیم‌ها جمع آوری و در جای مناسب خود قرار داده شود.

غواصی

غواصی و اکتشاف دنیای زیر آب باعث تقویت اعتمادبه‌نفس می‌شود و جهانی از نکات جدید را به روی انسان می‌گشاید. این اکتشاف و غواصی نیازی به اقیانوس و دریای بزرگ ندارد، بلکه بسیاری از رودخانه‌ها و دریاچه‌ها در نقاط دور از ساحل نیز این امکان را دارند که به نقطه‌ای برای آغاز غواصی تبدیل شوند.

سازمان پیشاهنگی به‌صورت مستقل دوره غواصی برگزار نمی‌کند. بلکه این دوره‌ها با همکاری شرکت‌های جداگانه مانند «هیئت حرفه‌ای مربیان غواصی^{۱۸}» (که با سازمان پیشاهنگی تفاهم‌نامه همکاری امضا کرده‌اند) برگزار می‌شود.

یک دوره کامل غواصی از سه بخش تشکیل شده:

۱. غواصی در محیط بسته، که برای اعضا شرایط تمرین آموخته‌های قبلی و جدید را در محیطی کنترل شده فراهم می‌کند.

۲. گسترش دانش غواصی

۳. غواصی در آب‌های آزاد

^{۱۸} Professional Association of Diving Instructors

در هنگام تماس با مرکز آموزش غواصی جهت انتخاب و ثبت نام در مرکز، این سوالات را باید در نظر گرفت تا مناسب ترین مرکز مشخص شود:

۱. ارتقای دانش به چه شکل انجام می شود؟
گزینه های این سوال عبارتند از:

- a. آموزش آنلاین و با سرعت دلخواه
- b. آموزش در خانه به همراه دی وی یا کتاب و امثال آن
- c. آموزش در کلاس درس واقع در مرکز و با حضور مربی

۲. زمان کلاس ها چه ساعتی و چه روزی از هفته است؟

۳. ثبت نام گروه نیازمند چه اطلاعاتی است ؟ سن اعضا، تعداد اعضای گروه، و امثال آن ممکن است سوال شود تا نسبت به تعداد مربی برنامه ریزی شود.

۴. قیمت دوره چقدر خواهد بود؟

۵. چه لوازمی برای غواصی نیاز می شود؟ (بعضی از مراکز، اشنوگل، کفش غواصی و امثال آن را برای ورود به دوره و استفاده حد اکثری لازم می دانند.)

۶. در برنامه هایی مانند غواصی، مرکز پیشاهنگی خود وارد آموزش مهارت نمی شود؛ اما این مهارت را برای اعضای خود ضروری می داند. با معرفی مراکز آموزشی و تعریف چگونگی تعامل با این مراکز، ارتباط اجتماعی اعضای پیشاهنگی را تقویت می کند. مراکز نیز تلاش می کنند خدمات بهتری را جهت جلب مشتری بیشتر ارائه کرده و با برقراری ارتباط با مراکز پیشاهنگی، اعتماد ایشان را جلب نمایند.

شلیک با شاتگان^{۱۹}

شلیک با شاتگان می‌تواند به صورت های مختلفی باشد: در میدان تیر، شکار پرندگان از نزدیک، یا شرکت در مسابقات ملی و بین المللی.

برای یک تیراندازی موفق به اهداف متحرک، نکات زیر را باید به شرکت کنندگان آموزش داد:

- نحوه ایستادن
- نحوه در دست گرفتن شاتگان و حالت آماده باش
- هدف گیری صحیح
- چکاندن ماشه
- دنبال کردن هدف بعد از چکاندن ماشه (بسیاری از خطا رفتن‌ها به سبب این است که تیراندازان مبتدی، بعد از نشانه گیری و هنگام تیراندازی تفنگ را متوقف می‌کنند).

انواع تیر اندازی به اهداف متحرک:

۱. اسکیت^{۲۰}: اهداف با زوایای مختلف از شلیک کننده دور می‌شوند. اهداف از دو خانه با ارتفاع بالا و پایین (حدوداً در محدوده کمر انسان) پرتاب می‌شوند.

۱۹ شاتگان یا تفنگ ساچمه‌زنی یا تفنگ ساچمه‌پران نوعی تفنگ است که دارای لوله فاقد خان بوده و در هر نوبت تیراندازی تعداد زیادی ساچمه کوچک را بسوی هدف شلیک می‌کند. این گونه تفنگ معمولاً در شکار و ورزش و گاه در جنگ و برای نیروهای انتظامی بکار می‌رود.

Skeet ۲۰

۲. **تَرَبْ ۲۱**: اهداف از یک محفظه زیر زمینی با فاصله‌ی حدوداً ۱۱ متری از تیرانداز، به‌صورت عمودی و در زاویه ثابت و با سرعت ۶۷ کیلومتر بر ساعت پرتاب می‌شوند، تا تداوی کننده فرار پرنده از شکارچی باشند.

۳. **سفال زنی ۲۲**: از داخل ۱۰ تا ۱۵ ایستگاه مخفی در بوته‌ها در مقابل تیرانداز، هدف‌های سفالی در زوایای نامعلوم پرتاب می‌شود. حتی گاهی دو هدف با هم پرتاب می‌گردد که تداوی پرواز یک جفت پرنده است و یا گاهی بعد از پرتاب یکی، دیگری پرتاب می‌شود که تداوی ترس پرنده دوم از صدای تیراندازی است.

۴. **پنج نفره ۲۳**: ۶ تا ۸ ایستگاه پرتاب در مقابل، راست، چپ یا حتی پشت سر پنج تیرانداز قرار دارد که ۲۵ هدف را به جهت‌های مختلف پرتاب می‌کنند و سهم هر تیرانداز ۵ هدف است.

۵. **این فعالیت در ادامه تقویت مهارت تیراندازی پیشاهنگ‌ها دنبال می‌شود**. آشنایی با شاتگان‌ها و استفاده از آن در مواقع لزوم از مهارت‌هایی است که پیشاهنگ‌ها باید آن را فراگیرند. تیراندازی با شاتگان نیازمند تمرکز بالا، دقت و تسلط بر اعضای بدن است تا بتوان در سریع‌ترین زمان، اقدام لازم را انجام داد.

شنا در رودخانه، دریاچه یا استخر یک تفریح فوق‌العاده و یک ورزش مناسب است. علاوه بر آن، آموختن نحوه شنا می‌تواند روزی زندگی انسان را نجات دهد. اما در مورد پیشاهنگ‌ها این آموزش می‌تواند مقدمه‌ای برای ورود

به دنیایی از فعالیت‌های آبی مانند قایق‌سواری، کشتی سواری و غواصی باشد.

اسکلت اصلی برنامه شنای پیشاهنگی در اختیار سیستم «شنای امن» پیشاهنگی است. این سیستم اقدامات پیشگیرانه را تعریف نموده و وظایف همه در قبال امنیت شنا را مشخص می‌کند. این برنامه شامل این بخش‌هاست:

۱. نظارت معتبر؛ به معنی ناظران بزرگسالی (۲۱ سال به بالا) که برای اجرا و مدیریت این برنامه دوره دیده باشند.
۲. بازبینی شرایط جسمی و سابقه پزشکی
۳. مکان امن، به معنای یک محل مورد اعتماد و آماده بودن امکانات مورد نیاز
۴. غریق نجات آماده برای عکس العمل امن و موثر
۵. دیده بان، مراقب اوضاع است و در صورت احتمال هر گونه مشکل اخطار می‌دهد.
۶. گروه‌های مهارتی، میزان فعالیت، مکان شنا، و ابزار مورد نیاز افراد یک سطح مهارتی را با هم هماهنگ و یک‌دست می‌کند.
۷. مکانیزم رفاقت (که یک لایه امنیتی اضافه به شمار می‌آید)
۸. نظم، باعث می‌شود وظایف هریک از شرکت کنندگان در این برنامه به آن‌ها یادآوری و عملیاتی شود.

«مکانیزم رفاقت» به این صورت است: هر شرکت‌کننده با یک نفر تیم می‌شود و ورود و خروجشان به محوطه شنا باهم انجام می‌گردد. این دو، همه‌جا باهم بوده و مراقب یکدیگر هستند، و در صورت گم شدن یا نیاز هر یک به کمک، مشکل را به مسئولین گزارش

می‌دهند. از نظر رده مهارتی رفیق‌ها از یک رده انتخاب می‌شوند، و اگر در صورت نیاز دو رفیق از دو رده متفاوت انتخاب شدند، هر دو در محوطه اختصاصی رفیق ضعیف‌تر شنا خواهند کرد.

یک برنامه ثابت و مکرر، «چک رفیق» است. حدوداً هر ۱۰ دقیقه، دیده‌بان یا مسئول دیگری یک سیگنال صوتی مانند سوت ارسال می‌کند، و فریاد می‌زند «رفیق‌ها»، و سپس از ۱ تا ۱۰ با صدای بلند و با سرعت کم می‌شمارد. رفیق‌ها باید هم‌دیگر را پیدا کرده و دست هم‌را را بالا ببرند. به افرادی که بیش از این طول بکشد تا هم‌دیگر را پیدا کنند، یک اخطار و یادآوری درباره امنیت یکدیگر داده می‌شود. اگر هر کس رفیق خود را پیدا کرد، یک سرشماری از تعداد افراد صورت می‌گیرد، و سپس علامت ادامه شنا صادر می‌گردد.

برنامه شنا تنها با مهارت‌آموزی به انجام نمی‌رسد. سیستم رفیق موجب گروه شدن و توجه افراد گروه به یکدیگر می‌شود و ایشان را در مسیر مهارت‌آموزی رشد می‌دهد. همچنین افراد نسبت به وظایف خود مسئولیت پیدا کرده و تلاش می‌کنند با انجام صحیح آن از آسیب‌های احتمالی بکاهند.

نجات در جنگل

شعار پیشاهنگی «آماده‌باش!» است. این شعار به‌خصوص در شرایطی عملی می‌شود که برنامه‌های از پیش تعیین شده درست از آب درنیايند، و شرایط پیش‌بینی نشده، در نقاط دورافتاده‌ای از جنگل به وجود بیاید. آمادگی برای نجات در شرایط سخت، محور این برنامه است.

پیشاهنگ‌ها می‌بایست وسایل نجات را همیشه در سفرهای ماجراجویانه خارج از مناطق عادی همراه خود داشته باشند. این وسائل عبارت‌اند از:

۱. چاقوی جیبی
۲. جعبه کمک‌های اولیه
۳. لباس اضافه
۴. لوازم بارانی
۵. بطری آب
۶. چراغ قوه
۷. غذاهای آجیلی
۸. کبریت و آتش زنه
۹. کرم ضد آفتاب
۱۰. نقشه و قطب نما

در زمان وقوع شرایط پیش‌بینی نشده باید این ۷ اولویت را انجام داد:

۱. توقف، تفکر، نگاه دقیق، و برنامه‌ریزی
۲. انجام کمک‌های اولیه
۳. یافتن سرپناه، بدون هدر دادن انرژی و برای حفظ دمای ایده‌آل بدن
۴. روشن کردن آتش، برای حفظ دمای بدن، تهیه آب از برف، خشک کردن لباس‌ها و ارتقای روحیه
۵. علامت دادن برای نجات، در صورت گم شدن یا مجروح بودن خود یا اعضای گروه
۶. نوشیدن آب

۷. دنبال غذا نرفتن، چرا که گیاهان ناشناس می‌توانند موجب مسمومیت یا بروز حالات روانی ناخوشایند شوند، و شکار حیوانات هم ممکن است بیش از خوردنشان انرژی مصرف کند.

مدیریت حیات وحش

مدیریت حیات وحش به معنی یافتن راه حل برای مشکلاتی است که حیوانات اطراف ما با آن دست و پنجه نرم می‌کنند. در این مدیریت علاوه بر علوم زیستی، علوم دیگری همچون آمار، شیمی، محیط‌شناسی، هواشناسی و جغرافیا نیز به کار می‌آیند. این برنامه به دنبال ارائه جواب این سؤال است که حیات وحش چیست؟ حیوانات را چگونه مدیریت کنیم؟ نقش ما در آینده حیات وحش چیست؟

پیشاهنگ‌ها در جلسات و آموزش‌ها با مدیریت حیات وحش آشنا می‌شوند و در فعالیتهای میدانی و ماجراجویانه، پاسخی عملی به پرسش‌ها می‌دهند. این فعالیت موجب می‌شود یک پیشاهنگ نسبت به حیات وحش بی‌تفاوت نباشد و برای آن برنامه‌ریزی کند.

اردو زنی زمستانی

این فعالیت مهارت زندگی کردن و سالم ماندن در هوای سرد و برفی، چگونگی نجات جان، و نیز دلیل اصلی جذابیت ماجراجویی‌ها و اردوهاست. اگر کسی به کوه‌نوردی علاقه‌مند باشد، به احتمال زیاد در مسیر خود با قله‌های پوشیده از برف روبرو می‌شود. کوه‌نوردی و پیاده‌روی‌های زمستانی هم چالش‌های ویژه‌ای به دنبال دارند که این مهارت‌ها باعث می‌شوند تا پیشاهنگ بدون ترس در مقابل آن‌ها بایستد.

مرکز پیشاهنگی برای حفظ سلامتی و حیات در شرایط سرد و برفی نکاتی را متذکر می‌شود که اهمیت ویژه‌ای دارد و در ادامه معرفی می‌شوند:

۱. گرم ماندن: لباس در این شرایط نقشی حیاتی دارد. لباس باید از سه نوع لایه تشکیل شده باشد. لایه‌ای که نزدیک تن انسان است باید جاذب رطوبت باشد. لایه‌ای که بیرونی‌تر است، باید جلوی نفوذ باد را بگیرد، و لایه میانی وظیفه نگهداشتن گرمای درونی را بر عهده دارد.

۲. اطلاع از تأثیر باد بر روی سرمای که از دمای خاصی حس می‌شود؛ مثلاً در دمای صفر درجه اگر بادی نوزد، انسان سرمای صفر درجه را حس می‌کند، اما اگر بادی با سرعت ۳۰ کیلومتر بر ساعت بوزد می‌تواند سرمای همان دمای صفر درجه را به حالتی شبیه به -۵ درجه تبدیل کند.

۳. انتخاب پناهگاه برفی: غار برفی در سخت‌ترین شرایط جوی، بهترین محافظت را به عمل می‌آورد، اما مشکل اینجاست که زمان زیادی طول می‌کشد تا ساخته شود. این نوع پناهگاه در چهار مرحله آماده می‌شود:

۱. انتخاب مکان: مکان انتخابی باید دور از خطر بهمن، مسطح و محکم باشد. برف‌ها را روی هم جمع کنید تا یک تپه حدوداً ۲ متری با قطر حدوداً ۳ تا ۴ متر (اندازه‌ای که تمام افراد گروه را بتواند در خود جای دهد) ایجاد شود. قدری فرصت (چندین ساعت قبل از شروع کار) دهید تا برف در هم فرورفته و خود را بگیرد، تا استحکام کافی برای حفر غار را داشته باشد. مقدار زمان بسته به نوع برف، میزان رطوبت برف، و دمای هوا متغیر است. بعضی از برف‌ها به علت دانه‌ای بودن به هیچ‌وجه مناسب حفر غار نیستند و باید به دنبال پناهگاه‌های دیگر گشت.

۲. کندن تونل: بیل‌های مختلفی که همراه افراد هستند جهت حفر غار مناسب‌اند. در شرایط اضطراری که بیل همراه گروه نباشد، می‌توان از ماهیتابه‌ها، اسکی‌ها، یا حتی آینه سیگنال همراه افراد، استفاده کرد.

در برف با ارتفاع زیاد، ابتدا یک گودال به‌اندازه قد خود بکنید، و برف آن گودال را روی سقف غار آینده خود بریزید. از ارتفاعی حدوداً برابر ارتفاع زانوی خود ورودی غار را ایجاد کرده و عرض آن را کمی بیشتر از عرض بدن خود قرار دهید. به غار خود کمی شیب به سمت بالا بدهید، جوری که انتهای غار حدوداً ۳۰ سانتیمتر بالاتر از دهانه آن باشد، تا از خروج هوای گرم تولیدشده و ورود هوای سرد بیرون به غار، جلوگیری کند. در انتهای تونل یک فضا به‌اندازه بدن خود در برف خالی کنید. در این مرحله خارج کردن برف به یک چالش تبدیل می‌شود. برای کندن بیل را روبروی خود بگیرید و برای خارج کردن برف از پای خود استفاده کنید.

۳. شکل دادن به غار: قطر دیوارها باید حداقل ۴۰ سانتیمتر باشد. در سقف غار یک حالت گنبدی ایجاد کنید، و برای حدس زدن قطر سقف از درون به دنبال رنگ آبی کمرنگ درون برف بگردید تا بدانید که قطر برف به‌اندازه کافی است. جای خواب را بلندتر از کف تونل در نظر بگیرید. اصل کار با بیل انجام می‌شود اما جزئیات را با دست‌های دستکش دار بهتر می‌توان انجام داد.

۴. ظریف کاری: سقف را صاف کنید تا لبه‌های تیز نداشته باشد که با بالا رفتن دما، باعث چکیدن رطوبت روی وسایل شود. با چوب اسکی، دسته بیل، یا یک تکه چوب چند سوراخ هوا با شیب ۴۵ درجه در سقف ایجاد کنید. این وسیله را دم دست بگذارید تا در فواصل معین این سوراخ‌ها را پاک کرده و مانع از گرفتگی آن‌ها شوید. این سوراخ‌ها مانع از تجمع دی‌اکسید کربن بازدم و مونواکسید کربن در صورت تصمیم برای روشن کردن آتش و پخت‌وپز می‌شود. یک طاقچه برای قرار دادن شمع درست کنید. این کار می‌تواند تا ۱۰ درجه دمای غار را بیشتر کند. در غار را هم می‌توان با برف یا کوله یا چیزی شبیه آن پوشاند تا گرمای بیشتری را در غار حفظ کرد.

فروریختن غار در هنگام ساخت‌وساز ممکن است رخ دهد، برای همین توصیه می‌شود با حداقل دو نفر اقدام به ساخت غار کنید که یک نفر بیرون از غار آماده نجات دیگری در صورت ریزش باشد. البته بعد از ساخت غار احتمال فروریختن آن کم است؛ چراکه با سردتر شدن هوا استحکام برف بیشتر می‌شود.

آنچه شاهدیم، این است که مرکز پیشاهنگی، اردوهای خود را فقط در فصل تابستان و گرم برگزار نمی‌کند بلکه با آموزش مهارت‌های مختلف، پیشاهنگ‌ها را برای حضور در فضای باز و در تمام فصول آماده می‌کند. زندگی در فضای باز زمستانی و در دل برف، مهارتی است که بارها در پیشاهنگی تمرین می‌شود و پیشاهنگ‌ها در مواجهه با چالش‌ها، روش حل آن را در می‌یابند.

آمادگی اضطراری

بزرگ‌ترین جلوه‌گاه شعار پیشاهنگی یا همان «آماده‌باش!»، آمادگی افراد برای شرایط اضطراری مانند سیل، زلزله، طوفان و امثال آن است. این آمادگی به معنی داشتن مهارت‌های اضطراری موردنیاز در شرایط بحران و همچنین درست تصمیم گرفتن در فشار سنگین است. این فعالیت، بانام «آمادگی اضطراری» در واقع آموزش مهارت‌هایی از جمله کمک‌های اولیه، رهبری، و سایر موضوعات را به‌نحوی که در شرایط سخت به‌کار بیاید، در خود جمع کرده است.

در شرایط اضطراری با اینکه گروه‌های متعدد حرفه‌ای به‌سرعت وارد عمل می‌شوند، اما به علت گستردگی نیاز در غالب موارد، امکان ورود نیروهایی از جمله پیشاهنگ‌ها وجود دارد. به‌خصوص که آموخته‌های پیشاهنگی، نظم، برنامه‌ریزی و سایر مهارت‌های آمادگی را به پیشاهنگ‌ها آموخته است.

در این برنامه، پیشاهنگ‌ها با تعدادی از قوانین مورد استفاده صلیب سرخ و دیگر نهادهای مقابله با بحران آشنا می‌شوند تا در صورت حضور در کنار پرسنل این نهادها، بدانند چه کمکی از دستشان برمی‌آید. چند نمونه از این قوانین به این شرح است:

۱. آمادگی: این آمادگی شامل برنامه‌ریزی برای بحران، تمرین کردن برنامه آماده‌شده، آماده‌سازی بسته‌های مختلف مواد موردنیاز در شرایط بحرانی یا اضطراری است.

۲. پاسخگویی: در این مرحله افراد باید آماده پاسخگویی سریع به فرمان باشند. فرمان‌هایی از قبیل پناه گرفتن، تخلیه محل، کمک‌های اولیه و امثال آن. این پاسخگویی می‌تواند جلوی خسارات ثانویه را بگیرد.

۳. بازیابی: بعد از اتمام بحران، تمام تمرکز بر این است که شرایط هر چه سریع‌تر به حالت «عادی» برگردد. برای این کار باید بازسازی و تعمیر خانه‌ها به اضافه تقویت و تجدیدقوای روحی و بازیابی سلامت جسمی را لحاظ کرد.

۴. کاهش خسارت: خسارت مالی و روحی را باید از طریق مدیریت ریسک به معنای آمادگی برای عکس‌العمل در مقابل خطرات و جلوگیری از خسارت آینده کاهش داد.

۵. پیشگیری: باید قبل از این که حادثه ای رخ بدهد اقداماتی اتخاذ کرد تا مانع از وقوع خسارت در اثر آن حادثه شود.

هنگام وقوع هر حادثه ای چند نکته وجود دارد که برای همه کاربردی است:

۱. اولاً نفس عمیق بکشید.
 ۲. شرایط را ارزیابی و برای ادامه حرکت خود برنامه‌ریزی کنید.
 ۳. روی کاری که می‌خواهید انجام دهید تمرکز کنید.
- سخت‌ترین شرایط در کمک‌رسانی به مناطق بحران‌زده، زمانی است که به خاطر خطرات موجود نباید کاری انجام داد. سلامتی تیم نجات و نجات‌دهنده همیشه اولویت اول است.

همه موقعیت‌های بحرانی باید جدی گرفته شوند، سر زدن به یک پیرمرد یا پیرزن تنها در هنگام قطع برق می‌تواند به اندازه نجات یک فرد گرفتار در آتش مهم باشد.

یکی از مهارت‌هایی که باید تمرین شود، مهارت «جستجوی افراد گم‌شده» است، چراکه در صورت ناشی‌گری، ممکن است نقاطی از منطقه موردنظر بررسی نشود، درحالی‌که بعضی از نقاط بیش از یک بار بررسی می‌شود.

آموزش مهارت‌های موردنیاز در شرایط اضطراری موجب می‌شود پیشاهنگ‌ها در حوادث به‌عنوان یک عنصر کارآمد در کنار نیروهای نجات حضور یابند و چنانچه نیروهای نجات در منطقه خطر حاضر نشدند، بتوانند به نجات دیگران پردازند و مانع آسیب‌های بیشتر شوند.

کمک‌های اولیه

کمک‌های اولیه عبارت است از تکنیک‌های معالجه مصدومیت‌های ناشی از سوانح؛ اما علاوه بر این، بخشی از کمک‌های اولیه به مدیریت روانی صحنه سانحه برمی‌گردد. یک مدیر در لحظه بروز مصدومیت باید با قاطعیت و سرعت وظایف همه را گوشزد کند تا مصدوم در کوتاه‌ترین زمان به حالت پایدار برسد و از سردرگمی و ضربه روحی نیز جلوگیری شود.

برای گروه‌های پیشاهنگی مسابقاتی به‌عنوان کمک‌های اولیه وجود دارد تا در آن پیشاهنگ‌ها در شرایطی نزدیک به واقعیت دانسته‌های خود را به‌کارگیرند. در این مسابقات، مجموعه‌ای از مسائل و سوانح، شبیه‌سازی

می‌شود و هر گروه ۲۰ تا ۳۰ دقیقه برای حل آن‌ها فرصت دارد و سپس باید به سانحه بعدی منتقل شود. بر سر هر مسئله یک نفر پیشاهنگ بزرگ‌تر یا یک بزرگ‌سال ایستاده و علاوه بر ارزیابی کار آن‌ها به افزایش معلوماتشان کمک می‌کند. چند نمونه از این مسائل و سوانح به شرح زیر است:

۱. یک پیشاهنگ در یک روز گرم تابستانی از کار سخت برمی‌گردد. هنگام پخت غذا سرگیجه و تهوع به سراغ او می‌آید و از حال می‌رود. در هنگام افتادن، دستش در یک ماهیتابه پر از روغن داغ می‌رود و می‌سوزد. رنگش پریده و تقریباً بیهوش است.

۲. یک کوهنورد از یک شیب تند سرخورده است. پای او زیر بدنش مانده، و حالت مچ پایش غیرعادی شده. مچ دست او هم بریده و خونی است.

۳. یک ماهیگیر نزدیک ساحل یک رودخانه پیدا شده است. به سختی نفس می‌کشد، به شدت عرق می‌کند، و تهوع دارد. وسط سینه خود احساس فشار زیادی حس می‌کند.

۴. یک نفر نزدیک شاخه شکسته یک درخت بیهوش افتاده است. ساق پای راست خونریزی دارد و با زاویه ای غیرعادی چرخیده است. روی سینه و صورت او هم خون دیده می‌شود.

۵. یک نفر زیر درخت نشسته، پای خود را گرفته و می‌گوید که توسط مار گزیده شده است. روی کتف او دو زخم به شکل سوراخ و بافاصله حدود یک و نیم سانتی متر از هم وجود دارد.

۶. یک نفر نزدیک رودخانه، به دور خود می‌چرخد. تمام لباس‌های او خیس است، و شدیداً می‌لرزد. خون به آرامی روی صورت او جریان دارد.

۷. یک نفر روی زمین کنار دوچرخه اش افتاده است. سیم برق کنار چرخ عقب رها شده است.

در سوانح شبیه سازی شده هم مانند سوانح واقعی باید قوانین کمک‌های اولیه به خوبی رعایت شوند. بعضی از نکات به شرح زیر است.

کسی که به عنوان اولین نفر به صحنه حادثه می‌رسد باید چند نکته را در نظر داشته باشد:

۱. قبل از اقدام به هر کمکی، باید ارزیابی اولیه‌ای از مسائلی نظیر امنیت خود و مصدوم، نوع و نحوه مصدومیت، اطلاعات پزشکی همراه مانند کارت توضیحات پزشکی، تعداد مصدومین و تعداد تماشاگران (جهت کمک گرفتن) صورت پذیرد.

۲. باید با مایعات بدن مصدوم از جمله خون به هیچ‌وجه تماس نداشت. در صورت امکان از دستکش استفاده شود.

۳. روش‌های درمانی را که در آن مهارت ندارد، به کار نیندد.

۴. یک نکته مهم در کمک‌های اولیه واقع‌گرایانه بودن این کمک‌هاست. این بسیار مهم و البته سخت است که قبل از اقدام به کمک، بتوانیم مشکل مصدوم را به درستی تشخیص دهیم. برای این که در مسابقات قدرت تشخیص افراد نیز سنجیده و تمرین شود، باید شرایط به صورت طبیعی بازسازی شود. برای این کار می‌توان از کیت‌های مولاژ^{۲۴} استفاده کرد که البته

۲۴ Moulage، مولاژ، هنر استفاده از آسیب‌های ساختگی به منظور آموزش واکتس تیم‌های اورژانس و دیگر پرسنل پزشکی و نظامی است. مولاژها معمولاً از لاستیک یا لاتکس، یا موم ساخته می‌شوند.

بسیار گران قیمت است. اما می‌توان با مدیریت خوب و خلاق، نقش‌ها را با کمی ابزار گریم، به گونه‌ای برای بازیگران داوطلب تشریح کرد که شرایطی با شباهت هر چه تمام‌تر به سانحه واقعی ایجاد شود.

یکی از مهم‌ترین و فوری‌ترین انواع کمک‌های اولیه زمانی است که قلب کسی نمی‌زند و نفس نمی‌کشد. در این شرایط باید تکنیک‌های «رنگش ۲۰» را به کار بست:

۱. «ر» **راه هوا:** راه هوا باید باز شود. مصدوم را به پشت خوابانده و سرش را به عقب برگردانید، تا راه باز شود.

۲. «ن» **نفس:** با تمرکز کامل نگاه کنید، حس کنید و گوش کنید که آیا مصدوم نفس می‌کشد یا خیر. اگر تا ۱۰ ثانیه علائم تنفس نداشت، نوبت عملیات احیای قلب است.

۳. «گ» **گردش خون:** عملیات احیای قلب در زمانی که قلب به‌عنوان یک پمپ برای گردش خون عمل نمی‌کند، بسیار مهم است که این عمل احیاء ادامه پیدا کند تا کمک برسد.

۴. «ش» **شوک برقی:** اگر در این کار مهارت دارید و درجایی هستید که به علت شلوغی جمعیت دستگاه شوک قلب وجود دارد (مانند بعضی فرودگاه‌های بزرگ، فرودگاه‌ها، و مانند آن) می‌توانید از آن برای نجات کسی که دچار حمله قلبی شده استفاده کنید، تا ضربان قلبی فرد را برگردانید.

۲۵ معادل ABCD که در واقع مخفف Airway, Breathing, Circulation و Defibrillation می‌باشد.

به پیشاهنگ‌ها آموزش داده می‌شود که به مرکز فوریت‌های پزشکی زنگ بزنند. البته قبل از آن اگر وقت بود مشخصات موردنیاز را روی کاغذ بنویسند. برای تمرین این بخش، به‌هیچ‌وجه نباید به مرکز واقعی اورژانس زنگ زد. بلکه می‌توان برای این کار از کسانی که تجربه کار در آن مراکز را داشته‌اند درخواست کرد تا روند را برای پیشاهنگ‌ها توضیح داده یا در مسابقات اجرا کنند.

تمام این برنامه‌های آموزشی مهارت‌های نجات، خود اردویی است که یک پیشاهنگ در آن حضور پیدا می‌کند. پیشاهنگ، با شرکت در اردوها مهارت‌های موردنیاز را فرامی‌گیرد، در این مسیر تربیت می‌شود و درنهایت این آموزش‌ها را در صحنه عمل به‌کار می‌بندد. پیشاهنگ‌ها به جهت مواجهه بسیاری که با چالش‌ها پیدا کرده‌اند، تبدیل به مدیران توانمندی می‌شوند که می‌توانند در اجتماع نقش آفرینی داشته باشند. مدیرانی که علاوه بر شناخت برنامه‌ریزی، تقسیم‌کار و مدیریت بحران را آموخته‌اند و با تسلط بر مهارت‌های مختلف می‌توانند نقش خود را به خوبی به انجام برسانند. تربیت مدیران جوان در مجموعه اردوهای پیشاهنگی اصلی مهم است که به آن توجه ویژه‌ای می‌شود.

بازی‌ها

۷۸

بازی‌ها یکی از برنامه‌های مهم مرکز پیشاهنگی است. بازی‌ها هم در بخش جلسات مورد استفاده قرار می‌گیرد و هم در اردوهای مختلف از برنامه‌های پرکاربرد است. بازی‌ها خود به‌عنوان یک اردو لحاظ نمی‌شوند همه به‌طور متوسط در همه‌ی اردوها به‌عنوان یک برنامه مورد استفاده قرار می‌گیرد. بازی انسجام گروه را بالا برده و بر رشد توانمندی افراد گروه می‌افزاید و موجب می‌شود

افراد ظرفیت‌ها و روحیاتشان را نشان دهند. بازی‌ها به بخش‌های مختلف فردی، گروهی، فکری و حرکتی تقسیم می‌شوند که می‌بایست در نوشتاری جداگانه به تفصیل به آن پرداخت. در این فعالیت علاوه بر انجام بازی‌های مختلف، پشت‌صحنه بازی نیز بررسی می‌شود و پیشاهنگ در می‌یابد که چرا بعضی بازی‌ها موفق و بعضی بازها ناموفق و غیر جذاب‌اند.

امنیت

این فعالیت چند جنبه مختلف از امنیت را معرفی می‌کند، و درباره امنیت در خانه، در اردو، و در اماکن عمومی آموزش می‌دهد.

چند نمونه از نکات امنیتی که در این فعالیت آموزش داده می‌شود عبارت است از:

۱. **امنیت در رانندگی:** هر چیزی که حواس راننده را از جاده پرت کند یک خطر است. در این بین استفاده از تلفن همراه یکی از بزرگ‌ترین خطرات به شمار می‌آید.

۲. **امنیت در سلاح:** سلاح‌های داخل خانه باید دور از دسترس اطفال و بدون مهمات نگه داری شوند و مهمات باید به صورت امن و خارج از سلاح باشد. در آمریکا ۴۷ درصد خانواده‌ها اسلحه در خانه دارند، و گوشزد این نکات به خصوص برای خانواده‌های بچه‌دار ضروری است.

۳. **جلوگیری از مسمومیت:** مواد شوینده و سمی و داروها باید دور از دسترس اطفال و در محفظه‌های قفل‌دار باشند. لوازم آشپزخانه نیز باید در ارتفاعی باشند که دست اطفال به آن‌ها نرسد.

آگاهی از نیازهای معلولین

این فعالیت برای آشنایی اعضای گروه با شرایط و سختی‌هایی است که معلولین در جامعه با آن درگیر هستند. از طریق فیلم‌هایی که برای گروه پخش می‌شود، سخنرانانی که دعوت می‌شوند، و بازی‌های شبیه‌سازی شرایط معلولین، افراد بیشتر با شرایط زندگی بیش از ۱۲ درصد جامعه آمریکا آشنا می‌شوند. در ضمن نیز یاد می‌گیرند که چطور می‌توان زندگی را برای این افراد کمی راحت‌تر کرد.

در یک بخش از این فعالیت افراد می‌توانند راجع به معلولیت خاصی که در اطراف خودشان می‌بینند تحقیق کنند و سپس آن را در برابر گروه ارائه دهند. همچنین موضوعاتی اعم از تعریف معلولیت، نحوه صحبت با معلولین، ورزش‌ها و فعالیت‌های اجتماعی معلولین، و نیازهای معلولین جهت دسترسی به امکانات مختلف شهروندی نیز برای اعضا مطرح می‌شود.

خودسازی و ارتقای کیفیت شهروندی

شهروندی

شهروند جایی بودن امری اختیاری نیست، اما شهروند خوب بودن اصلی است که انسان باید با تلاش به دست آورد. هر فرصتی که انسان برای ارائه خدمت به کشور خود داشته باشد، چه از طریق خدمت در نیروهای نظامی، گروه‌های سیاسی، یا فعالیت‌های داوطلبانه شهروندی، باعث تقویت ملت خواهد شد. بهتر انجام دادن این وظایف درگرو آشنایی بیشتر با مفهوم «شهروندی» است.

در این فعالیت، افراد ابتدا با مقدمات شهروندی اعم از بخش‌ها و قوای حکومت و میزان و نحوه نظارت و نفوذ هر بخش از حکومت بر دیگری آشنا می‌شوند. سپس با انواع فعالیت‌های داوطلبانه آشنا می‌شوند، و این‌که این فعالیت‌ها چگونه قدردانی از آزادی و دموکراسی موجود در آمریکا به حساب می‌آید.

دو نکته نیز وجود دارد که رعایت آن‌ها می‌تواند بسیار مفید باشد:

۱. تعصب یا طرفداری نسبت به گروه‌های سیاسی مختلف نباید در فعالیت‌های پیشاهنگی داخل شود. هیچ نیازی نیست که افراد گروه همگی با عقاید سیاسی یکسان باشند، بلکه در این فعالیت و بحث‌های موجود در آن تمرکز باید بر روند کارها باشد، نه سیاست‌های دسته خاصی از سیاستمداران.

۲. فعالیت‌های پیشاهنگی را می‌بایست در دل جامعه به انجام رساند. به جای محل همیشگی جلسات و اردوها این فعالیت‌ها را می‌توان در ساختمان‌های دولتی که امکان برگزاری دارد، برگزار نمود. مجموعه‌هایی مانند: سالن اجتماعات شهرداری‌ها، صحن شورای شهر، یا درون دادگستری‌ها می‌تواند میزبان فعالیت‌های پیشاهنگی باشد.

۳. مرکز پیشاهنگی تلاش می‌کند افراد تربیت‌شده در فعالیت‌های پیشاهنگی را وارد جامعه نماید. این ورود با برگزاری برنامه‌های مختلف پیشاهنگی در ظرفیت‌های اجتماعی شروع می‌شود. هماهنگی برای استفاده از یک سالن اجتماعات دولتی، مسیری است که پیشاهنگ را با تعاملات اداری و هماهنگی‌ها آشنا می‌کند. پیشاهنگ یاد می‌گیرد چگونه صحبت کند، چگونه استدلال کرده و چگونه درخواست خود را مطرح نماید.

همچنین مراکز پیشاهنگی پیشنهاد می‌کنند در سخنرانی‌ها و برنامه‌های گروه پیشاهنگی، از مسئولین دولتی و منطقه‌ای استفاده شود تا ارتباط ایشان با مجموعه‌های پیشاهنگی بیشتر و صمیمانه‌تر گردد.

این ارتباطات موجب شده مدیران گروه‌های پیشاهنگی با نقش‌های مختلف اجتماعی آشنا شده و در تعاملاتی که با مسئولین دارند بتوانند خود را نشان داده، ثابت نمایند و به تدریج نقشی را در اجتماع بپذیرند.

ارتباطات

عدم برقراری ارتباط بین افراد مشکلات زیادی را در جوامع بزرگ و کوچک به وجود می‌آورد، از یک خانواده یا گروه دوستان یا گروه پیشاهنگی گرفته تا مجموعه‌های بزرگ افراد، همه نیازمند ارتباطات هستند. ارتباط با دیگران می‌تواند کوتاه و مقطعی و یا به صورت مستمر، اثرگذار و صمیمی باشد. در فعالیت ارتباطات پیشاهنگی، گروه و افراد سعی می‌کنند تا تکنیک‌های ارتباط مؤثر با افراد را به صورت موفق تمرین کنند.

انواعی از ارتباط‌گیری که در این فعالیت به آن پرداخته می‌شود عبارت‌اند از ارتباطات کلامی و زبانی، ارتباطات غیرکلامی (مانند خواندن علامت‌ها و تابلوهای راهنمایی) و ارتباط از طریق زبان بدن (مانند احترام نظامی یا زبان اشاره).

با اینکه همه قدرت برقراری ارتباط را به صورت خدادادی دارند، اما ارتباط گرفتن نیازمند مهارت‌های بیشتری است. این پیشرفت به معنی تبدیل شدن به یک شنونده بهتر و یک گوینده با اعتمادبه‌نفس بالاتر است که این فعالیت تلاش می‌کند این مهارت را به پیشاهنگ‌ها بیاموزد.

وظیفه شناسی در مقابل خدا

ادای وظیفه در مقابل خدا یکی از اصول اساسی پیشاهنگی است. اما شناخت این وظیفه و نحوه ادای آن، آن هم در شرایطی که اطرافیان ما ممکن است عقاید مذهبی دیگری داشته باشند، مفاد این فعالیت است.

بخشی از مسائل خدا محور قابل طرح در این فعالیت به شرح زیر است:

۱. قانون مذهب در پیشاهنگی: هیچ کس یک انسان کامل نیست، مگر آن که وظیفه خود نسبت به خدا را بشناسد. برای همین پیشاهنگی با امور مذهبی همراه خواهد بود، اما در این مورد هیچ تعصب و طایفه گرایی نسبت به سایر ادیان نخواهد داشت. قانون این است که مجموعه پیشاهنگی باید توجه ویژه‌ای به قضیه مذهب داشته باشد.

۲. قانون طلایی: «هر چه برای خود می‌پسندی برای دیگران نیز پسند» این قانون با عبارتهای مختلف در بسیاری از ادیان جهان از جمله مسیحیت، هندو، کنفوسیوس، بودا، یهودیت، زردشت، و اسلام آمده است.

۳. نظر پایه‌گذار پیشاهنگی درباره مذهب: رابرت بیدن-پاول معتقد است: «رفتار پیشاهنگی جهت‌گیری مذهبی ندارد بلکه از اساس بر پایه مذهب شکل گرفته است.» او همچنین معتقد است برای به‌دست آوردن شادی از طریق مذهب، رفتن به مسجد، کلیسا یا دعا خواندن کافی نیست؛ بلکه شناخت خدا و زندگی کردن مطابق خواسته او این امر را تکمیل می‌کند.

۴. **احترام به سایر ادیان:** پیشاهنگی روش های مختلف ادای این احترام را ادا می کند.

۵. **مشارکت فعال:** اگر کسی می خواهد پیشاهنگ خوبی باشد، باید مذهب را به خوبی بشناسد و به آن عمل کند. برای تحقق این شناخت یک پیشاهنگ نیاز دارد که در فعالیتهای مذهبی شرکت فعال داشته باشد. مراکز مذهبی نیز در مناطق مختلف دنیا، از فرصت پیشاهنگی استفاده می کنند تا فعالیتهای مذهبی معنی داری را در اختیار نوجوانان و جوانان قرار دهند. آن ها در قبال این فعالیتهای درجه های خاص مذهبی نیز روی لباس پیشاهنگ ها نصب می کنند که اگرچه تأثیر در رده بندی پیشاهنگی ندارد، اما می تواند احساس افتخار مذهبی را به همراه داشته باشد.

اخلاق

اخلاق در پیشاهنگی به معنای **معیارهای رفتاری یا اعتقادی یک فرد است**. اخلاق به دنبال این نیست که الزاماً درست یا غلط بودن یک کار را ثابت کند، چراکه ارزش های اخلاقی و معیارهای سنجش افراد مختلف، متفاوت است؛ بلکه با بحث در حیطه اخلاق، می توان به شناختی درباره اولویتهای اطرافیان خود رسید.

اخلاق در همه زمینه های زندگی کاربرد دارد. در این فعالیت، این نکته مهم بررسی و ابزارهای اتخاذ تصمیمات اخلاقی در اختیار افراد قرار می گیرد. کاری که در این فعالیت انجام می شود، بررسی «چالش های اخلاقی» است. چالش های اخلاقی موقعیتهایی هستند که تشخیص تصمیم درست اخلاقی در مورد آن ها

مشکل است، چراکه بسته به موقعیت و آموزه‌های افراد و گروه‌های مختلف، نتایج مختلفی در مورد آن به دست می‌آید.

این‌گونه چالش‌ها باعث می‌شوند تا ذهن افراد گروه و اطرافیان آن‌ها اعم از پدر و مادر و معلمان یا الگوهای مذهبی‌شان درگیر شود و به‌واسطه این درگیری ذهنی، قدرت افراد در تشخیص گزینه مطابق اخلاق ارتقا یابد.

این قدرت تشخیص را می‌توان با سؤال‌هایی از قبیل سؤالات زیر به چالش کشید:

۱. آیا پلیس‌ها می‌توانند شغل دوم داشته باشند؟
۲. اگر رئیس انسان کار غیر قانونی انجام چه باید کرد؟
۳. سانسور چه زمانی مطلوب و چه زمانی نامطلوب است؟

این سؤالات فضای بحث را فعال، منظم و جذاب می‌کند و محتوای بحث قابل مدیریتی در اختیار مسئولین قرار می‌دهند. اگر کسی نسبت به مسئله ای تعصبی درونی داشته باشد، در هنگام بحث سعی در دفاع از آن، حتی باوجود شواهدی علیه آن می‌کند، و آن شواهد را توجیه، نادیده‌انگاری یا انکار می‌کند. این اتفاق باعث سنگین شدن و افت کیفیت فضای بحث می‌شود. این نوع جلسات و فعالیت‌ها می‌تواند تمرین خوبی باشد تا آداب مباحثه و مناظره در افراد ارتقا یابد. یک نمونه از چالش‌های اخلاقی که می‌تواند ذهن افراد را درگیر کند به شرح زیر است: شما به‌عنوان شاهد در یک قتل که در مقابل شما و چند نفر دیگر اتفاق افتاده، به دادگاه فراخوانده می‌شوید. محل

زندگی قاتل در نزدیکی شماست. قاتل فرد خطرناکی است و نباید از دست قانون فرار کند و البته ممکن است عضو یک باند تبهکاری باشد. شما از یک طرف نگران امنیت خود و خانواده‌تان هستید و از طرف دیگر نگران آزاد شدن یک قاتل حرفه‌ای. گزینه‌های شما یکی از این دو است:

۱. برای فرار از احتمال انتقام، از شهادت شانه خالی کنید، تا شاید دیگرانی شهادت بدهند.

۲. برای احقاق عدالت، به دادگاه رفته و قاتل را بالای دار بفرستید.

این موضوع یک بحث چالشی را بین افراد بر می‌انگیزد.

حالا نوبت ترتیب شرایط برای بحث است. افراد به گروه‌های چهارنفره تقسیم می‌شوند، طوری که در صورت امکان، افراد حداقل آشنایی را با یکدیگر داشته باشند. گروه‌های چهارنفره را به دو گروه دونفره تقسیم کرده و برگه‌هایی شامل نکات قابل طرح یک طرف خاص از دعوا را به هر گروه می‌دهند.

حال نوبت ساماندهی یک مباحثه و مناظره ۴۵ دقیقه‌ای است. این مباحثه ۵ قدم دارد که باید به صورت جداگانه و کاملاً واضح برای افراد توضیح داده شود. هر مرحله باید به صورت همزمان توسط هر چهار نفر عضو یک گروه انجام شود، و وقت کافی برای انجام آن به گروه‌ها داده شود:

۱. طرف دعوای خود را بشناسید: هر دو نفر تا می‌توانند باید دلایل تقویت کننده خود را ارائه کنند. هم چنین می‌توانند با دو نفر یک گروه دیگر که همان طرف از دعوا هستند مشورت کنند تا خود را تقویت نمایند.

۲. دیدگاه خود را ارائه دهید: افراد باید دیدگاه های خود را توضیح دهند و دلایل خود را بیان کنند، و در مقابل به توضیحات طرف مقابل گوش داده و با بیان جدیدی نظر طرف مقابل را بیان کنند تا معلوم شود که فهم صحیحی از دلایل آنها پیدا کرده اند.

۳. بحث کنید: افراد باید از خود دفاع و دلایل طرف مقابل را نقد کنند. باید سعی کنند طرف مقابل را قانع کنند که گزینه خودشان صحیح و گزینه طرف مقابل ناصحیح است، و در مقابل باید نظر طرف مقابل را نیز به خوبی گوش کنند. البته باید دقت شود که تنها نظرات نقد شود و نه اشخاص.

۴. جای خود را عوض کنید: افراد هر گروه دو نفره باید جای خود را با نفر مقابل عوض کرده و وقت بگذارند تا طرف جدید خود را بررسی و دلایل خود را ارائه دهند، این ارائه جدید باید به گونه ای باشد که گویی نظر واقعی شان همین بوده است.

۵. به اجماع برسید: افراد باید تلاش کنند تا به یک نظر برسند، چه نظر یکی از دو طرف دعوا باشد یا این که دو گروه به یک نظر جدید رسیده باشند. البته تغییر نظر فقط باید در صورت وجود یک استدلال منطقی صورت بگیرد.

بعد از این مناظره، افراد همه گروه ها جمع می شوند و در مورد نظر نهایی و نحوه رسیدن به آن، مورد سؤال قرار می گیرند. این مباحثه و مناظره قدرت استدلال و تحلیل پیشاهنگ ها را بالا می برد و صبر ایشان برای شنیدن سخنان و دلایل طرف مقابل را افزایش می دهد. پیشاهنگ ها می آموزند که باید فکر کنند و برای نظرات خود دلیل قابل

دفاعی بیاورند و در مقابل به اشکالات وارد شده به آرامی پاسخ دهند. این تلاش برای فهمیدن و فهماندن، برای قانع کردن و قانع شدن، برای شنیدن و شنواندن یکی از مهم‌ترین فعالیت‌های پیشاهنگی در مسیر تربیت پیشاهنگ‌ها است.

مدیریت مالی

مدیریت منابع مالی اگر صحیح باشد می‌تواند یک انسان معمولی را صاحب سرمایه و دارایی زیادی کند، اما اگر صحیح نباشد می‌تواند یک ثروت زیاد را در مدت کوتاهی از بین ببرد. تصمیم درباره نحوه انتخاب شغل و زندگی شغلی و همچنین نحوه مصرف دارایی‌ها مهارت‌هایی هستند که به انسان قدرت می‌دهند تا آینده خود را تعیین کند. در این فعالیت پیشاهنگ‌ها به دنبال کسب همین مهارت‌ها هستند.

در این برنامه افراد باید مسائل مهم مالی را بشنوند. این مسائل اعم است از نکاتی درباره **خرج و دخل، خریدهای عاقلانه و با معیار صحیح، تصمیم درست برای استفاده از پول نقد یا خرید اعتباری و قسطی، بودجه‌بندی درآمدها، ذخیره و پس‌انداز پول، سرمایه‌گذاری، و انتخاب شغل** است. پیشاهنگ‌ها با شناخت مفاهیم مختلف اقتصادی، آن را در اردوها و فعالیت‌های خود به کار می‌گیرند. به‌عنوان مثال در یک اردوی یک روزه دخل و خرج، میزان دارایی، درآمدها و ... برنامه‌ریزی می‌شود و مورد ارزیابی و تحلیل قرار می‌گیرد. این آموزش عملی و درصحنه، مهارت اقتصادی پیشاهنگ‌ها را افزایش داده و ایشان را برای ورود به عرصه‌های جدی‌تر اقتصادی در جامعه آماده می‌کند.

مرشد گری

علاوه بر پدر و مادر، افرادی در زندگی ما وجود دارند که در شکل‌گیری شخصیت کنونی ما تأثیر داشته‌اند. معلم، رهبر گروه پیشاهنگی، مربی ورزشی، و امثال آن از این دسته‌اند که می‌توان آن‌ها را مرشد پیشاهنگ نامید. با افزایش سن، انسان این فرصت را پیدا می‌کند که مرشد جواترها بشود. مرشد شدن فعالیت جالبی است، چراکه به معنای تماشای رشد یک نفر و شبیه شدن او به خودمان است. در این فعالیت بزرگسالان مقدمات این مرشدگری را یاد می‌گیرند.

اولین قدم در مرشدگری فهمیدن تفاوت بین یک مربی و مرشد است. مربی کسی است که در راستای یاددادن رفتار صحیح در یک زمینه خاص و در مدت مشخصی به فرد تلاش می‌کند، و روش درست را به او نشان می‌دهد. در مقابل، مرشد کسی است که در راستای حمایت و راهنمایی یک فرد تلاش می‌کند و در مدتی طولانی از طریق گوش دادن به صحبت‌های فرد و برقراری ارتباط درونی قوی با او سعی در شکل‌دهی شخصیت او دارد.

روش تاتا (توضیح، ارائه، تمرین، اجرا) که پیش از این نام بردیم، کاربردهای بسیاری دارد؛ اما کارکرد اصلی آن، به عنوان یک رکن از مرشدگری است. کاربرد این روش در اینجا به این صورت است:

۱. توضیح: ابتدا مرشد یک مساله را برای فرد توضیح می‌دهد.

۲. ارائه: سپس روش به کار بستن توضیحات خود را به او نشان می‌دهد.

۳. **تمرین:** فرد زیر نظر مرشد و با کمک و راهنمایی او سعی در انجام دادن آموخته‌های خود می‌کند.

۴. **اجرا:** خود فرد دست به کار می‌شود و با نظارت مرشد از دور، آن کار را انجام می‌دهد. وظیفه مرشد در این مرحله از بین بردن موانع است.

ویژگی‌های یک مرشد خوب در قانون پیشاهنگی آمده است. این ویژگی‌ها به این ترتیب اند:

۱. ذهن باز و خلاق

۲. صبر

۳. مهارت گوش دادن

۴. در دسترس بودن

۵. صداقت

۶. حمایت

برنامه‌ریزی برای پروژه

پروژه عبارت است از یک تلاش در مدت محدود که باعث ایجاد یک محصول، خدمت، یا نتیجه خاص می‌شود و آغاز و پایان مشخصی دارد. این تعریف از پروژه تقریباً تمام اقداماتی که در پیشاهنگی انجام می‌شود را دربرمی‌گیرد. در این فعالیت پیشاهنگ‌ها، مراحل مدیریت پروژه در یک تیم و کنترل پروژه در شرایط سخت را تمرین می‌کنند. البته مهم‌ترین نکته این است که برای پروژه برنامه بریزند و سپس در راستای برنامه خود فعالیت کنند. هر چه زمان برنامه‌ریزی بیشتر و بهتر باشد، کار سریع‌تر و راحت‌تر انجام خواهد شد.

مدیریت پروژه به معنای یک راهکار برای اطمینان از اجرای صحیح و کامل برنامه طراحی شده برای پروژه است. یعنی در طول این پروژه از نظر زمان، هزینه و معیارهای کیفیت به مشکل نمی‌خوریم. این راهکار باید شامل موارد زیر باشد:

۱. تعیین استراتژی‌هایی برای حصول اطمینان از این که توقعات از هر یک از افراد، طبق برنامه‌ریزی بوده و برآورده خواهد شد.
۲. تعیین معیارهای کیفیت پروژه
۳. در نظر گرفتن خطرات و تعیین راهکارهایی برای از بین بردن خطر
۴. تولید محصول مورد نظر مطابق با استانداردهای تعیین شده
۵. ارتباط مستمر با افراد یا شرکت‌های هدف برای پروژه

پنج مرحله برنامه‌ریزی پروژه به ترتیب زیر است:

۱. یک خلاصه از اهداف پروژه بنویسید.
۲. یک ساختار خلاصه برای تعیین فعالیت‌هایی که باید انجام شود و ترتیب انجام آن‌ها طراحی کنید.
۳. هر یک از وظایف را به یکی از اعضای تیم بسپارید.
۴. نقشه را عملیاتی کنید و بر مراحل اجرای آن نظارت داشته باشید.
۵. یک گزارش نهایی بنویسید و اهداف تعیین شده را با نتیجه بدست آمده بسنجید.

افراد مرتبط با یک پروژه به شرح زیر هستند:

۱. **مدیر پروژه:** فردی که مسئول تحقق اهداف تعیین شده برای پروژه است. در پروژه‌های پیشاهنگی این فرد عمدتاً توسط رهبران جوان یا بزرگسال پیشاهنگی تعیین می‌شود.

۲. **سهامدار:** کسی که به نحوی با پروژه مرتبط است و از آن نفع می‌برد. در پیشاهنگی سهامدار کسی است که خدماتی را از طریق پروژه دریافت می‌کند یا افرادی که در اجرای آن نقش دارند.

۳. **حامی مالی پروژه:** کسی که در مراحل مختلف، منابع مالی موردنیاز پروژه را تأمین می‌کند و می‌تواند از داخل تیم یا خارج از تیم باشد. در پیشاهنگی حامی مالی یا یکی از اعضای هیئت‌امنا یا کسی است که خدمات دریافت می‌کند.

۴. **عضو تیم:** در پیشاهنگی، اعضای تیم همان اعضای گروه پیشاهنگی هستند به‌علاوه بزرگسالانی که برای انجام پروژه داوطلب می‌شوند.

برای تعیین یک هدف خوب در پروژه، باید چند شرط رعایت شود:

۱. **دقیق:** هدف باید کاملاً مشخص شده باشد.
۲. **قابل اندازه‌گیری:** میزان پیشرفت به سمت هدف باید قابل اندازه‌گیری باشد.
۳. **ممکن:** هدف باید امکان تحقق داشته باشد.
۴. **مرتبط:** هدف پروژه باید با چشم‌انداز کلی گروه ارتباط و مناسبت داشته باشد.
۵. **زمان مشخص:** زمان رسیدن پروژه به این هدف معلوم باشد.

در پایان پروژه نیز پیشاهنگ ها باید به دو نکته دقت کنند :

- ابتدا از تمام افراد پروژه تقدیر به عمل آورند.
- سپس گزارش نهایی را تکمیل کنند و موارد زیر را در آن لحاظ نمایند:

۱. آیا اهداف مورد نظر محقق شد؟
۲. آیا در زمان تعیین شده پروژه انجام شد؟
۳. پروژه‌های بعدی را چگونه بهتر انجام دهیم؟

خاتمه

پیشاهنگی را می‌توان یک ساختار تربیتی دانست. ساختاری که با تعریف بخش‌های مختلف، برنامه‌ها و قوانین تلاش می‌کند اهداف و ارزش‌های موردنظر خود را محقق نماید. در پیشاهنگی افراد در یک سیستم برنامه‌ریزی شده و منظم که آنها را به سمت اهداف هدایت می‌کند، قرار می‌گیرند.

پیشاهنگ‌ها افرادی هستند که مهارت‌های بسیار زیادی را که در اجتماع کاربرد دارد، آموخته‌اند و با قرار گرفتن در چالش‌ها و مشکلات، استقامت و صبر خود را تقویت کرده‌اند. پیشاهنگ‌ها می‌توانند مدیریت‌های خرد و کلان اجتماعی را بپذیرند و به جهت آموزش‌هایی که در عمل دیده‌اند، به خوبی از پس آن برآیند.

سازمان پیشاهنگی تمرکز برنامه‌های خود را روی علایق و نیازهای کودکان و نوجوانان، یعنی بازی، اردو و مواجهه با چالش‌ها، قرار داده است. برنامه‌های سازمان پیشاهنگی

برای اینکه بتواند افراد را در مسیر اهداف سازمان قرار دهد باید قوانین و ابعادی کاملاً مشخص داشته باشد. از این رو در بخش‌های مختلف این نوشتار تلاش نمودیم تا جای ممکن این قوانین و بخش‌ها را مطرح نماییم تا خواننده تصویر کاملی از این برنامه‌ها به دست آورد.

این نوشتار در صدد آن بود تا سازمان و ساختار تربیتی را تبیین کند که برنامه‌ی اصلی آن اردو و مهارت‌های اردویی است. در بعضی بخش‌ها منابع اطلاعاتی محدود مانع از تبیین کامل این موضوع گردید. تبیین و تحلیل بخش‌های مختلف این نمونه، می‌تواند ما را در مسیری پیش‌بردار که منجر به تعریف یک ساختار و سازمان اردویی شود که اهداف انقلاب اسلامی را دنبال نموده و ارزش‌های آن را به نسل آینده بیاموزد. اردوهای پراکنده، بی‌هدف و خارج از نظم و ساختار، تنها یک خاطره خوش برای نسل آینده خواهد ساخت. در حالی که چنانچه این اردوها در یک ساختار و سازمان هدفمند تحقق پیدا کنند، می‌توانند نسلی فعال، خلاق، خوش‌فکر، عالم، کارآمد، باشهامت، مقاوم و دغدغه‌مند نسبت به آرمان‌های اسلام و انقلاب تربیت نمایند.

امیدواریم با مطالعه مجموعه کتاب‌های «**اردو ماجرای من است...**» فعالان عرصه تربیت، نگاهی نو نسبت به اردو به دست آورده و از این ظرفیت اثرگذار غفلت نورزند. همچنین فعالان اردویی نیز با همراهی فعالان تربیتی، نگاهی تربیتی به فعالیت‌های میدانی خود پیدا کنند و به جای برگزاری اردوهای موردی و مقطعی، برنامه‌های خود را در یک منظومه تربیتی هدفمند تعریف نمایند.